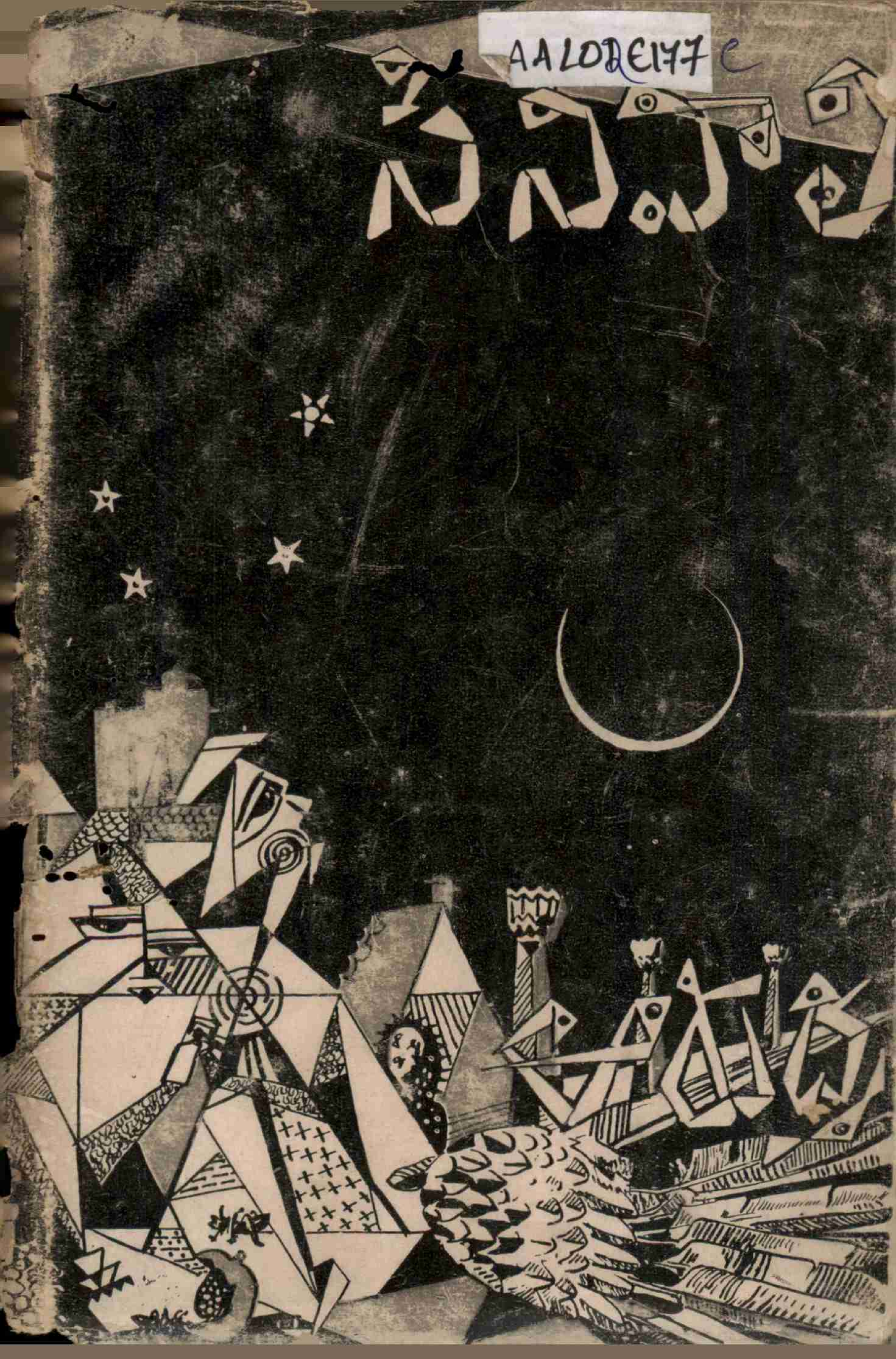

AA LOB E147

CI

1 AALORE 147

ఆరుద్ర రచించిన

★ సి నీ వా లి ★

H:-74

W:-49

యం. శేషాచలం అండ్ కంపెనీ

మచిలీపట్నం : మద్రాసు : సికిందరాబాద్

ప్రచురించినది

కళా కళా 91

మొదటిముద్రణ

ఆగస్టు, 1960

11-11-1960

సి.ఎ.ఎ.ఎ.

హక్కులు

ఆరుద్రవి

మచిలీపట్నము

హిందూపెన్

లో

అచ్చవేళారు

కృతజ్ఞత

శ్రీ శ్రీ వరదలు నామి

త్ర శ్రీ లవ్వారి తోడ తర్క్కించిన వి

శ్వ శ్రేయమ్ములు మత్కా

వ్య శ్రేణి మకుటాలు వారికి నా థేంక్స్

మగ్గి

నా గాదిలి భావుకులగు

భాగేశ్వరశర్మగారు భావోచిత ము

ద్వేగము గల ముఖచిత్రం

బాగా చిత్రించినారు వారికి నా థేంక్స్

కాటూరి వారు పేరిడ

పాటించి రచించినాను వారే చాలా

పాటుపడి పీఠికాగ్ర క

వాటమ్మును తెరచినారు వారికి నా థేంక్స్

తీయని హృదయపు సుధలకు

శ్రీ యం. శేషచలం ప్రసిద్ధులు వారా

ప్రాయంతో ప్రచురణ సదు

పాయాలను చేసినారు వారికి నా థేంక్స్

ఈ 'సినీవాలి' నర్థమ్ము జేసికొనుట
 కా పదమునకు నై ఘంటి కార్థమిత్తు
 చంద్రకళ కనబడు అమాస కిది పేరు
 సర్వమంగళ పార్వతీసతికి నొప్పు

అంకితం

పగ్గాలు లేనివాడా !

తగ్గని తారుణ్యకాంతి తగుకొత్త సదా

నెగెడివాడా ! కొంగర

జగ్గయ్య మహాశయ ! కడుచక్కనివాడా !

నాడు తిక్కన గారిని చోడమనుమ

సిద్ధి మామగారనుచు సంబుద్ధితోడ

పిలుచునట్లు సంప్రీతితో బిలుచు మిమ్ము

చెలిమి గృతినిచ్చి జామాత జేసికొందు

బిల్హణ కథయను కవితా

తల్వారము మీ కొసంగు కామన నాలో

సిల్వాటుగ మెలగితొలగ

బిల్హణ చరితము బదులిది ప్రియముగ నిస్తా

పిన్న వయసులోన పితృదేవుని వలన

లలితకళల నోలలాడినారు

ఉడుకు నెత్తురు పొంగ యువజనోద్యమమందు

రాజకీయముల మెలంగినారు

పట్టభద్రత నొంది బడిపంతులై నారు

పాత్ర కేయత్వాన బ్రతికినారు

ఆకాశవాణిలో నాంధ్రవార్తలజెప్పి

లోకంపు తీరు నేర్చుకొనినారు

నాటకమ్మల నటియించి రాటుదేరి

నేడు సీనిమాల తారగా నిలచినారు

స్వప్రయోజకులై మీరు సంఘజీవి

తాన నిలదొక్కు కొనినారు స్థాన మొకటి

సాగరమ్మల జలముల సంతరించి

జగతికోసము వర్షించు జలదరములు

ప్రగతి గల సంస్థలకొరకు ప్రజలనుండి

ధనము సేకరించెడి ఘనాఘనము మీరు

పటుశక్తి గల నటీనటుల కళాకారు

ల సహాయముల నేవళముగ గ్రుచ్చి

రెండుమారులు తెనాలి పురికళాశాల

కై 'మనోహర' నాటకమ్మ వేసి

వైద్యకళాశాల పాదుకొల్పంగ వ

రంగల్లులో ప్రదర్శనము లిచ్చి

మద్రాసు లోపల మరల నవ్వాటి నాం

ధ్ర మహిళాసభ నిమిత్తముగ నొసగి

మంచి పనులకు డబ్బు గడించిపెట్టి

నారు కడపటి వాటిలో నన్ను కూడ

కలుపుకున్నారు మనయొక్క చెలిమిగుర్తు
 కీ 'సినీవాలి' నంకిత మిచ్చుచుంటి
 కృతినొసంగు చున్న దినముక్తీ స్తుతకము
 నందు పదియు తొమ్మిది వంద లరువది శుభ
 వత్సరాన 'ఆగస్త్య' చివరి దినమ్ము
 మద్రపురి పదిహేడు

ఆరుద్ర వాగ్గెలు

దీ వ న

ఆరుద్ర! నీ ముద్ర బౌదల దాల్చి
 విద్రుమ శోభతో వెలిగేటి వాణి
 భద్రహస్తమ్మన బలికింప వీణ
 గల గల మను కరకంకణధ్వనుల
 కనుగులై కడలిరాయని ముద్దుపట్టి
 కాలియందెల ఘులంఘులలు మినుముట్టి
 చెలగ నీ నట్టిల్లు కలలు నిక్కలగ
 నేలుగావుత సినివాలితో శూలి

—కాటూరి వేంకటేశ్వరరావు

స్వ విషయ సూచిక

సాహిత్యోపనిషత్

ఆరుద్ర

ఏమయ్యా కపి
నాదో మనవి
నువ్వెందుకు రాస్తున్నావ్
నూక లివ్వకపోయినా భావాల
మేక లెందుకు కాస్తున్నావ్ ?

శ్రీ శ్రీ

చెప్పిందే చెప్పిందే చెప్పిందే మళ్ళీ చెప్పడం
అప్పుడూ ఇప్పుడూ ఎప్పుడూ కొందరి కిష్టం
చెప్పంది చెప్పి మెప్పించాలని
చేస్తున్నాను నేను నా రచనల్లో ప్రయత్నం
అదే అనుకుంటాను కవిత్వం
అనుకరణం అనవసరం
అంతే కాదు అనర్థకం

అందుకనే దేవుణ్ణి సహా ఇమిటేట్ చెయ్యడం
 మానెయ్యడం
 అదీ నా ప్రయత్నం
 అదే నా కవిత్వం
 ఈ మేకలే నాలోని పెద్దపులికి ఆహారం
 నా కవిత్వం ఆ వ్యాఘ్రం ఆకలి ఆకారం

ఆ రు ద్ర

అచ్చా స్వేచ్ఛాజీవీ
 చర్చకి చోటిచ్చావు
 ఎవరూ చెప్పంది చెప్పడం
 ఇలా చెప్పి మెప్పించడం
 అదే నన్నమాట కవిత్వం అంటే
 అయితే కొందరు మెచ్చనంటే ?

శ్రీ శ్రీ

మెచ్చకుంటే మించిపోయెను

ఆ రు ద్ర

ఇది గురజాడకి
 ఇమిటేషన్ కాదూ

శ్రీ శ్రీ

ఇమిటేషను కాదు కొటేషను
 ఇది వరకు కవులను మింగెయ్యాలనే
 ఆకలి కాదిది
 నిన్నటినుంచి ఇవాళ లాగ

నిరుటి కవులనుంచి నేటి కవులు పుడతారు
 కందం రాసినవాడు కవేగాని
 అంతింతో కంఠపద్య మల్ల గలాడెల్లా
 ఎంతమాత్రము కవికాడు.

ఆరుద్ర

ఒప్పుకొన్నాను తప్పకుండా ఈసంగతి
 చెప్పావుకావు ఈ మెప్పుగురించి

శ్రీ శ్రీ

రుచీ. జౌచిత్వం ఇవీ ముఖ్యం మెప్పుకి
 కవికోరే మెప్పు గండ్ల పెండేరం కాదు
 సమాన ధర్మల హృదయస్పందనం శిరఃకంపనం
 అదీ గీటురాయి అసలైన కవిత్వానికి
 వానలాగ ప్రజల హృదయాలలో వర్షించి
 కొత్త భావాల బీజాలు జల్లేది కవిత్వం
 ప్రజలు చప్పట్లు కొట్టే భావాలకి
 - పద్యాల రూపం ఇస్తే చాలదు
 ప్రజాస్వామ్యాన్ని అంగీకరిస్తూనే కవి
 మెజారిటీకి అందని ఊహలు వెదకాలి
 ఆ తర్వాత అతని మైనారిటీ చోటు
 ఆక్రమిస్తుంది ప్రజాహృదయంలో చోటు
 ఏమైనాసరే కవిత్వం
 మేలుకొల్పాలికాని జోకొట్టగూడదు
 అంతేనంటావా లేక—

ఆ ద డ్ర

అప్పుడప్పుడది జోల ముప్పు ముంచుకొస్తే కేక ...
 అప్పుడప్పుడు అవుతుంది జీవితం దుఃఖభాజనం
 అప్పుడు వెలుగు చూపించడం కవిత్వ ప్రయోజనం
 అప్పుడప్పుడు జనం కళ్ళకి కప్పుతాయి ఏవోపొరలు
 అప్పుడు కవిత్వం తొలగించాలి ఆయా తెరలు
 బాధపడుతుంది ఒకప్పుడు గాయపడిన మనస్సు
 గాధలను చెప్పి ఊరడించడమే కవియొక్క తపస్సు
 అప్పుడప్పుడు అధికారులకి పోతుంది కామన్ సెన్సు
 అప్పుడు ఎక్కువెట్టాలి కవి తన కవితాధనుస్సు
 ఇప్పుడిప్పుడు పురోగమిస్తోంది మనయొక్క దేశం
 ఇది కవిత్వానికి అనువైన నిజమైన సన్నివేశం
 ఎప్పుడో మానిషాదలో పుట్టిందట మొదటి కవిత్వం
 ఎప్పుడై నా అలాంటి ఘటనతో పుట్టడమే దానితత్వం
 అక్రమం జరగడం కవితకి నాందనేది ముఖ్యం
 అంతటా అంతర్లీనంగానే ఉండాలి భరతవాక్యం
 కవిత్వం సైన్సుకారాదు కవి రచన కఠినమైన ధీసీస్సు
 కావాలి అది ఎడారిలో ఒయాసిస్సు అనుభవాల
 తేట సరస్సు

అందరికీ ఉపయోగపడాల్సినదే కవిత్వం
 కొందరికి ఊహకందక పోవచ్చు లోని రహస్యం
 అప్పుడు సామాన్య మానవుడికి చేయూత
 ఇవ్వాలా సహృదయుడైన వ్యాఖ్యాత?

శ్రీ శ్రీ

కవిత్వంమీద కవిత్వంకూడా కవిత్వమే
అది ఎప్పటికై నా తేలిసిపోయే రహస్యమే
ఈలోగా ఎవ్వరై నా తికమక పడుతున్నప్పుడు
వ్యాఖ్యాత జోక్యం చేసుకోక తప్పదు
భావాల సరిహద్దుల వద్ద కావలా కాయాలి కవి
ప్రపంచాన్ని ప్రజాసీకానికి విశదము చేయాలి కవి
చక్రాలలో చక్రాలాగ అర్థాలలోఅంతర్థాలంటాయి
కొంతమట్టుకే బోధపడవచ్చు కొందరికి
ఇంకా అందులో ఏముందో చెబుతాడు వ్యాఖ్యాత
అర్థంకాని రహస్యం లేనట్టే అసలే బోధపడని
దంటూ ఏదీ ఉండదు

అన్ని కళల్లాగే కవిత్వంకూడా
ఏకకాలంలో రెండు లెవెల్స్ లో పనిచేస్తుంది
అందుకే అసలైన కవిత్వం
ఏకకాలంలోనే పండిత పామరజన రంజకం
ఎవరో అవగా విన్నాను
“మనుష్యులంతా సమానులే గాని
కొందరు మరికొంచెం ఎక్కువ సమాను” అని
విదూషకుడి నోటంట వచ్చే నిజం లాంటిదిది
మనుష్యుల్లో హెచ్చు తక్కువలు సర్దుగాం మొదట
మనస్సుల్లో ఎగుడు దిగుడులు సర్దుకొంటా యాపిదప
సరేగాని నేనొకటడుగుతాను చెప్పు
ఛందస్సుల నియమ బంధంలో లేదా ముప్పు?

ఆ రు ద్ర

ఏమిటి చెప్పడం ఎలా చెప్పడం
అనేవి రెండూ రెండు చక్రాలు
ఈ రెండూ సమంగా ఒప్పడం బండిని తిప్పడం
అనేవే కవితా సౌలభ్యత్వాలు
ఈ రెండిటిలో ఏకటే కాదు మిన్న
ఈ రెండిటిలో ఏది లేకపోయినా బండిసున్న
చెప్పడానికి ఏదైనా ఉంటే, హృదయం
విప్పడానికి అవకాశం వస్తే
ఉబలాటం కాక ఉద్రేకం పుట్టుకొస్తే
కీర్తికోసం కాక ఆర్తివల్ల అరిస్తే
చెప్పకుండానే ఏదో ఒక ఛందంలో
చెవికింపుగా వినసాంపుగా
కవి పలకడం కచ్చితంగా ఖాయం
ఇంతకు మించిన ఛందోనియమం
బంతి లేకుండా ఫుట్ బాలాడ్డం

శ్రీ శ్రీ

అది నిజమే అంటాను
మొదట లక్ష్యం తర్వాత లక్షణం
ఇందాకా నువ్వన్న మానిషాద
అనుష్టుప్ లో ఆలోచిస్తే రాలేదు
ఫుట్ బాల్ మాటెత్తావు కాబట్టి అడుగుతున్నా
పోటీలకి ప్లాట్ ఫారం కావాలా కవిత్యం

ఆ ర ద్ర

స్పర్ధనే వర్ధతేగా విద్య
అర్థమైన స్పర్ధ, అనర్థకమైన స్పర్ధ
అంటూ ఉండనే ఉంటాయి
మంచికి చెడ్డకీ పోటీ
కొత్తకీ పాతకీ భేటీ
అనాదినుంచీ అభిప్రాయాలు
మల్ల రణం చేసే గోదా
మంచి కవిత్వమే కాదా ?

శ్రీ శ్రీ

ఆరోగ్య కరమైన పోటీని
అంగీకరించాలంటా నేను
రిఫరీని మోసంచేసి గెల్వొచ్చుగాని
ప్రేక్షకులు లక్ష కళ్లతో ఈక్షిస్తూనే ఉంటారు
న్యాయం గెలుస్తుందన్నమాట నిజమేగాని
గెలిచిందంతా న్యాయంకాదు
భాగా ఆడి ఓడిపోయిన టీముకి
ప్రజల సానుభూతి ఎప్పుడూ ఉంటుంది
ఆదిలో అవహేళనపాలైన ఆధునిక కవిత
అభ్యుదయ మార్గంలో పయనించడం చూసి
ఆదరించడం లేదా నేటి మేలుకొన్న జనత ?

ఆ రు ద్ర

ఎవరికోసం కవిత్వం?
ఎందుకోసం నవత్వం?

శ్రీ శ్రీ

మనిషికోసం కవిత్వం
మంచికోరి నవత్వం
అయినా కవిత్వాని కేముందిలే విలువ
అది ఎవ్వడూ మొయ్యలేని సిలువ
మాట్లాడడం ప్రారంభించినప్పుడే మనిషి
కాట్లాడడం సాగించాడు కినిసి
భయాలూ అనుమానాలూ ప్రసాదించింది చీకటి
ప్రపంచం అనంతం అని ఆపులించింది రోదసి
ఆదిలోభగవంతునివై పుప్రయాణించాడు మానవుడు
మానవుడివై పు ఇప్పుడు తరుముకొస్తున్నాడు

దానవుడు

మానవుణ్ణి నేడు వెదుక్కుంటున్నాడు ఈశ్వరుడు
మానవుడు మానవునిమీద పగ పట్టాడు •
మారణాయుధాలు సిద్ధంచేసి తొడకొట్టాడు
పర్యవసానం భయపెడితే ఊపిరి బిగపట్టాడు
ఎక్కడనుంచి దొంగిలించాడు అనలాన్ని
ఎలాగ బానిసని చేసుకున్నాడు అనిలాన్ని
ఎలాగ మచ్చికచేసుకున్నాడు జంతుజాలాన్ని
ఎన్ని రకాలుగా ఊహించాడు కాలాన్ని

వేళ్ల మీద లెక్కలు గుణించాడు
 కాళ్లకి లెక్కలు భావించాడు
 ఎప్పటి కప్పుడే అతనిది నవత్వం
 నవత్వం ప్లస్ మానవత్వం ఈజీక్స్‌వల్‌టు కవిత్వం
 కాని ఒక సందేహం ; అడగనా ?

ఆ రు ద్ర

అడుగు.

శ్రీ శ్రీ

- యాభై శతాబ్దాల రోగం
 ఇంతట్లోకే ఎలాగపోతాడం
 పాతకాలపు పైత్యం
 దానికెలాగ నైద్యం
 ఎద్దుపుండు కాకికి రుచి
 ఇవాళ రమ్మంటే యెలావస్తుంది శుచి ?
 కొండలూ సముద్రాలూ కాపాడాయోగడ్డని
 పక్షులు పోషించాయి ఇక్కడ పాగేసిన బిడ్డని.
 • ఔను మనం గొప్పవాళ్లం వన్నపానెత్తెం
 అలాగ నిప్పుడూ రేగడం అదే గొప్పకై
 నిదానించు ఆరుద్రా ఈ రోగాన్ని
 నిరూపించు ఈనాడు రెచ్చిన వేగాన్ని

ఆ రు ద్ర

జ్వాలలో వత్తి చుట్టూ ఉంటుంది నీలిమ
 అదిచీకటి అనుకొంటాంకాని కాదుసుమ

మానవుడు సహజంగా చాలా మంచివాడు
 కానీ అవగాహన ఆటూ పోటులమధ్య పడ్డాడు
 ఆదిలో ఎడ్వంచరు వల్ల నే పొట్టపోసుకునేవాడు
 ఆ అనుభవాన్నే సాటివాళ్ళ దగ్గరగానం చేసేవాడు
 అందుకే గణంలో ఎవడుచేసిన గొప్పయినా

అందరికీ ఒప్పేది

ఆగామికాపురంలో జాగ ర్తగురించి పాఠంచెప్పేది
 అవే ఆదిమ సమాజాల కవితా ప్రయోజనాలు
 వీటినుంచి మానవుడు పయనించాడు బహు

యోజనాలు

అందుకే తాతలు తాగిన నేతులని తలచుకొని
 కొందరం కొందరం తేన్ని మేను వాల్చుతున్నాం
 వర్తమానకాలం గురించి కవిత్యం చెప్పందే
 ప్రవర్తనలు మార్చడం అసంభవం అనకతప్పదు
 ఈనాటికీ యింకా గతానికి గబ్బిలాల్లాగ
 వేల్లాడుతున్నవాళ్లు వేనవేలున్నారు
 అదే కథ అదే స్థాటు అదే వర్ణన
 ఎదో యధాశక్తి ఉపమానాలు
 వాటికై నా పాతవే కొలమానాలు
 వెనక చూపువాళ్లు వేయిమందున్నా
 ముందుచూపు కవి ఒక్కడు చాలు
 వాడు అవశ్యం కలిగిస్తాడు మేలు
 మేలుకొంటాడు రోగిష్టి మానవుడు

కోలుకొంటాడు పద్యాల పత్యం తిన్నవాడు
 పామువంటి దానికి విరుగుడుంది
 పాత తత్వానికి లేకపోతుందా ?
 పండితుడు పాత గోతిలో పడినప్పుడు
 పాములు ఊరుకోరు
 కట్టుకొంటారు కావలసినపాట
 పాడుకొంటారు అది ప్రతినోట

శ్రీ శ్రీ

చూశావా ఆరుద్రా ఒక తెమాషా
 సంప్రదాయం నిలిచే ఉంటుంది హమేషా
 మూఢాచారాలు మారుతూ ఉంటాయి నిజం
 కాని, సంప్రదాయం తాత ముత్తాతలనాటి ధనం
 జాతికి జీవన నాళిక
 జానపద గీతిక

ఆ రు ద్ర

• పల్లె పదం మంచిది విన్నప్పుడు
 ఝల్లు మంటుంది దేశీయని గుండె
 ప్రబంధం గొప్పది చదువు తున్నపుడు
 చుర్రుమంటుంది పాఠకుని మెదడు
 సంప్రదాయం తెలియాలి మొదటిదానికి
 సంస్కారం కావాలి రెండోదానికి
 ఏది మహాకావ్యం ఏది పూజనీయం ?

శ్రీ శ్రీ

మహా కావ్యానికి కైరీరీయా
 సైజూ బరువూ కావయా
 నిన్నటి మహాకావ్యం పద్దెనిమిది పర్వాలైతే
 నేటి మహాకావ్యం పద్దెనిమిది పేజీలే!
 పల్లె పదం, ప్రబంధం అన్నావు
 ఒకటి గుండెనీ ఇంకొకటి మెదడునీ కదిలిస్తాయన్నావు
 బాగుంది ఒప్పుకుంటున్నాను
 ఇందాకా రెండు లెవెల్స్ లో పనిచేస్తుందన్నానే కళ
 ఇప్పుడది మళ్ళీ జ్ఞాపకం చేస్తున్నాను
 అందరికీ ఉంటాయి మెదళ్లూ గుండెలూ
 అయితే మానవుడంతా ఒకే ఒక ఒళ్లు
 హృదయం స్థాయి ఒకలాంటి దైతే
 మెదడు స్థాయి ఇంకొక లాంటిది
 పల్లె పదాన్ని ఈసడించే సంగీత విద్వాంసులున్నారు
 ప్రబంధాన్ని చదవలేని పామరజనం ఉంది
 కాని ఎక్కడో స్పందిస్తా రిద్దరూ
 సూటిగా గుండెల్ని తాకే పల్లెపదం
 గాయకుడి మెదణ్ణి కదిలిస్తుంది
 ఘాటుగా మెదణ్ణి సోకే ప్రబంధం
 పామరుడి గుండెల్ని కరిగిస్తుంది
 ట్రైపీజ్ ఆర్టిస్టు లిద్దరు క్రాస్ అయిన ఊణం
 మెదడూ హృదయం మిళితమయే గుణం
 అదే మహాకావ్యానికి ఏకైక లక్షణం

ఆ రు ద్ర

కావ్యం ఏదై నాసలే కసీసం ఒక రిక్వైరుమెంటు
కావాలి కషిత హృదయానికి నరిష్కెంటు
కారాడు ఏనాడు మెదడుకి పనిష్కెంటు

శ్రీ శ్రీ

ఎక్స్‌లెంట్ ఆరుద్రా నీ స్టేటుమెంట్

ఆ రు ద్ర

నా నృషిః కురుతే కావ్యం
అంటారు ఇదెంతవరకూ భావ్యం ?

శ్రీ శ్రీ

పాపాల కుటుసం విడిచిన పాములాంటివాడు ఋషి
పరిపక్వమైన అనుభవాలే అతని పడగమీద మణి
అందరికీ దూరంగా అరణ్యాలలో అతడుండడు
అతడిలోపలి అరణ్యంలో అందరూ ఉంటారు
జంతువుల్ని శాసించే సర్కస్ మానేజరతను
అలాకానినాడు కవే కానేరడతను
సమకాలిక జీవితమే సత్కవితా వస్తువు
అన్యమీ కుకవీ చచ్చినవంటే పడి చస్తురు
పలాయనం పనికిరాదు భగవంతుడి వైపైనా
నిలబడాలి తను చూసే నిజం కోస మేమైనా
అతడు ద్రష్ట అతడు స్రష్ట బ్రతుక్కతడు పరాకాష్ఠ
అందరికీ కనిపించని వతడు స్పష్టంగా చూస్తాడు
రంజన కలిగిస్తాడు సందేశం వినిపిస్తాడు

ఆ ప ద్య

రంజన కలిగిస్తాడన్నావు ఋషిలాంటి కవి
 రంజన ఎలాంటిది ? ఎంతవరకూ దాని అలవి
 అల్లసాని పెద్దన అన్నట్టు హరువు మొల్లమవడమా
 ఆనందో బ్రహ్మమందుకోవడమా అదేనా రంజన
 మంచి రచన చదివాక బాగా భోగించేసి నట్టుండాలి
 కొంచెం బాధపడాలి చించుకొన్నట్టుండాలి
 మనస్సుకి జ్వరం రావాలి ఒళ్ళు తిరగాలి
 ఈ బాధలోంచి తేరుకొని బాగుపడాలి
 ఋషిలాంటి కవి సందేశం వినిపిస్తాడన్నావు
 మానవుడు ప్రాపంచిక భౌతిక ముముక్షువు
 మంచి కవిత్వం తెరవాలి వాని జ్ఞానచక్షువు
 నిత్యనైమిత్తికాలనుంచి నిరంతర సత్యాలదాక
 ప్రత్యంశం గురించి ప్రవచించాలి మహాకావ్యం
 రంజింపజేస్తూ సందేశమిచ్చేదే మహాకావ్యం
 అని నిర్వచనం చెయ్యడం చాలా భావ్యం
 ప్రవాహంలా ఉంటుంది మహాకావ్యం
 ప్రభావంలో పడేసుకొంటుంది మహాకావ్యం
 తనవేపు ఆలోచనల్ని లాక్కొనే సూదంటురాయి
 సాఫుచేసి హృదయాలని నిగ నిగ లాడించే ఆకురాయి
 ఈ గుణాలులేని కావ్యం కావ్యంకాదు బండరాయి
 ఇది కవిత్వం గురించి పాలసీ స్టేటుమెంటు
 ఇక చెప్పా ఎంతవరకు అవసరం కవిత్వలో

ఎక్స్ప్రెస్ మెంటు ?

శ్రీ శ్రీ

అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ
 వెళ్ళడం అదే డిసిప్లైన్
 అదిలేని జాతికి పురోగమనం నిల్
 అయితే ఆ డిసిప్లైన్ పేర అన్వేషణని
 అరికట్టకూడదు
 అర్హతలు మొదట సంపాదించాలి
 ఆమీద అన్వేషణ సాగించాలి
 ఆర్డరు తీసుకోవడం తెలియని వాడు
 ఆర్డరు ఇవ్వకూడదు
 ఛందస్సుల అశ్వహృదయం తెలియనివాడు
 సవారీకి తయారు కా కూడదు
 కాలు జారడం నేరంకాదు
 కారణం తెలుసుకోలేకపోవడం ఘోరం
 పొరపాట్లని గుర్తిస్తే అవే మనకి
 చాకిరీ చేస్తాయి

- ఒకసారి జరిగితే పొరపాటు
 తరవాత జరిగితే అలవాటు
 సకాలంలో గుర్తించాలి
 ఈ పొరపాటుప్పుడు మారుతోందో అలవాటుగా
 కవిత్వానికి కూడా సైన్సుకి వలె
 కావాలి రిసెర్చ్ ఎక్స్పెరిమెంటూ
 కాని దాని పరిమార్థం

పలాయనం కాదు ప్రజాక్షేమం
 పరిశోధన చీకట్లో చిందులాట కాదు
 జీవితాన్ని పణంపెట్టిన చీట్లూటకాదు
 ప్రగతి శీలం కాలం, సంఘర్షణ దాని మూలం
 పరిణామం దాని నైజం పరాజయం లేనిది ప్రాణం
 పారంపర్యం గమనించి
 పారస్పర్యం గుర్తించి
 పరిశోధన సాగిస్తే బయలు పడుతుంది రహస్యం
 ఈ దారిలో ప్రయాణానికే ఇక్కోపేరు కవిత్వం !

వ ర ద

సందేహిస్తున్నారు నవకవిత్వాన్ని
 సాహిత్యంలో మన బంధుత్వాన్ని
 ఎందుకోసం మన ధ్యానముద్ర ?
 ఎందుకీ చైతన్య వంతమైన నిద్ర ?
 ఏమంటారు ఆరుద్ర ?

ఆ రు ద్ర

“కల నిజపరచడం కాదు కవిత్వం
నిజాన్ని కలగనడమే దాని తత్త్వం”
స్వప్నంలోని ఆదర్శవంతమైన స్వర్గం
సాధించినమీదట అదే సాక్షాత్తు సరకదుర్గం
కలలు కన్నాడు ఆదిమ రాజకీయయుషాలు
కలలు కన్నారా స్వార్థరహిత పురాణపురుషాలు
చక్కటి కవిత్వంయొక్క పర్యవసానం
ఒక్కగా నొక్క భూతలస్వర్గం
జాగ్రదవస్థలోనే దుస్వప్నం
“అందుకే అనుభవం నినదించడం కవిత్వం
భరాన్నీ భయాన్నీ వచించి చించడం కవిత్వం”

వ ర ద

అవును, నిజం నువ్వన్నమాట
అందుకే మనం అల్లుకొంటున్న పాట
కానీ యీ లోకంతీరు చూడు
• కవిత్వకు కలం కాగితం మాత్రం తోడు
అంతకన్న అర్థంకాని జనం
అనర్థకాలను వెతుక్కుంటున్న మనం !
మనిషి వ్యధల గుండె చెరువు
మనిషి కథల కలల కరువు
మంది మధ్యదారి తెగిన రథ్య
బొందితో స్వర్గం నిత్యం ఆరాధ్య !

నిచ్చెనలా నిలిపి కవిత్వాన్ని
చచ్చిన వారెందరీ తత్వాన్ని !

ఆ రు ద్ర

సమాజంలో కవిగూడా ఒకడే
అయినా విరుద్ధమైనవాడు అతడే
సబెకి వ్ భావాన్ని
ఆబెకి వ్ గా రాసినట్టే
ఆబెకి వ్ బాధల్ని
సబెకి వ్ గా రచించవచ్చు ;
పోగొట్టుకొన కూడదు వ్యక్తిత్వం
అయితే ఆధునికం అంతా అవ్యక్తం
వర్తమాన కవితయేమిటో తెలుసా వరదా ?
అది భూత భవితవ్యాల మధ్య ట్రాన్స్ పరెంట్ పరదా !

వ ర ద

సామాన్యులకీ వర్తమానం
సాయుజ్య చింతనలో నిత్యావసానం
గతంలో బ్రతుకుతారు
స్వగతంలో చితుకుతారు
నలుగురితోపాటు నారాయణ
తొలిసీతుల పారాయణ
దేహం వారికొక పెనుసందేహం.
దేశం వారికి సంకుచిత సందేశం!

ఆ ర ద్ర

సందేహం లేని సంశోధన
సందేశం లేని సంవిధాన సాధన
కానేరదు కవిత్వం
దానికి సిద్ధించ దమరత్వం

వ ర ద

సందేశం ఎవరినుంచెవరికి ?
సందేహం దేనికి చివరికి ?

ఆ ర ద్ర

సందేహం నిత్య నై మిత్తి కాల గురించా ?
సందేశం మామూలు చిల్లర విషయాలమీదనా ?
ఏది చిల్లర, యేది మామూలు, యేది రొటీను ?
క్షణక్షణం ఉత్పన్నమయ్యే సాదాసమన్యల
పరిష్కర్తపనికి కవిత రాజీనామా చేస్తుందా ?
అసలు ఆ ఉద్యోగం కవిత్వం చెయ్యాలా ?
• ఐక్యస్థాయిన్ని ఐదోయెక్కం నేర్పమన్నట్టు
కవిత్వంతో జీవితం గొడ్డ పాకలోని
కసువు ఊడ్చించాలా ? కవిత గొరక చీపురా ?
కవిత్వం రోజూ వాడని ట్రూత్ బ్రష్ !
యాంత్రిక నాగరికత కాంతివంతమైన చీకటిలాగ
• జీవితాన్ని ఆవరించి వేల్చాడుతున్నపుడు
శాస్త్రం, చరిత్ర, చర్చ, ఛందస్సుకి విడాకులిచ్చినపుడు
జాతి జీవనంలో తీరుబాటు తగ్గుతున్నపుడు

కవిత్వం తన పాత ఆపీసునుండి నిష్క్రమిస్తుంది
 వేదాల కాలంలో దాని దారి వేరు
 మానవ నేత్రం చూసిన ప్రతి చిత్రాన్నీ
 గానం చేసిన రోజులు కావు
 ఆదిలో దైనిక సమస్యల్ని మంత్రం పరిష్కరించింది
 నేడు భౌతిక సమస్యల్ని యంత్రం పరిష్కరిస్తున్నది
 వ్యాపార ప్రకటనల మోసానికి కరపత్రాలగాత్రానికి
 కవిత్వం సహాయ విద్రోహి కారాదు
 కవిత్వం విజ్ఞాన కూపంలోని ఉదకమే కాని
 బాల్చీకాదు, చేంతాడు అసలేకాదు
 నూతన ఛందస్సుల యంత్ర పరికరాలతో
 నూతిలోని నీరు తోడుకొనడంమేలు
 దప్పిక తప్పక తీర్చగలిగేది కవిత !
 ఎప్పటికై నా మానవ పథికుడు చేరుకొనే
 గొప్ప విశ్రాంతి మందిరం కవిత !
 ఆధ్యాత్మిక ఆముష్మిక చింతనతో
 సత్యం శివం సుందరం స్వరూపాల చూపించి •
 అనంత భౌతిక సందేశం వినిపించేది కవిత ! .
 అయినా యాంత్రిక జనులది లక్ష్యపెట్టరు
 వారి చెవుల చవులు పుట్టవు
 వారు కవిత్వాన్ని అన్నం వండ మంటారు
 ప్రమిదలోనూ నెకమ్మంటారు
 ఆకలికి తట్టు కోలేరు
 చీకటికి భయపడతారు

వ ర ద

జీమూతం పరిధి

జీవితం పరమావధి

ఎరుపు దిగని సంజనేళ

ఏ సంకేతాల స్వరమేళ

భయపెడు తోంది వీళ్లని ?

ప్రార్థించ మంటున్నది దేవుళ్లని ?

ఆ య ద్ర

మొదలెక్కడో తెలియని పరుగు

తుద బోధ పడక గుండె కరుగు

ఏమీ చేత కాక వీళ్ల విలాపం

దారి మధ్య ఆరిపోతుంది వీళ్ల దీపం

అందుకే తోడు రమ్మని అభ్యర్థన

దేవుడికి నిరంతర ప్రార్థన !

వ ర ద

ఎలుగు లేని వాడికెలా కనిపిస్తుంది వెలుగు

- పులుగు కాని వాడికెలా విహాయసదృశ్యం కలుగు ?

కవిత్వం విధ్వంసక కారణ విచ్ఛేదన

కవిత్వం నిత్య సౌందర్యారాధన !

ఆ య ద్ర

ఏది సౌందర్యం ?

ఏది మాధుర్యం ?

విచిత్రమే సౌందర్యం

విచింతనయే మాధుర్యం
అని కొందరు !

మరికొందరు

తలపులే సౌందర్యం
వలపులే మాధుర్యం
అనుచుందురు

ఏది సౌందర్యం ?
ఏది మాధుర్యం ?

వ ర డ

నిజం సౌందర్యం
నిజం మాధుర్యం

అ డ డ

ఏది నిజమైనది ?
ఏమి రుజువైనది ?
కడలి నిజమైనదను కుంటాను
కదలిక రుజువైనదను కుంటాను
ఏది నిజమైనది ?
ఏమి రుజువైనది ?

వ ర డ

కనిపించేది మట్టుకే కాదు నిజం
కనిపించనిది కూడా నిజం
రుజువు చెయ్యని నిజం
రోజూ చూస్తున్న మాట నిజం

నిజానికి రుజు వక్కలేదు
రుజూ కానిది కవిత్వానికి ఖనిజం !

ఆ రు ద్ర

అయితే కవిత్వం శ్రమా ?
లేక కుటీర పరిశ్రమా ?

వ ర ద

శ్రమ లేనిదే మనోరమ సాక్షాత్కరించదు
శాశ్వతాన్ని ప్రస్తుతం ఆవిష్కరించదు
వినియోగంలేని పరిశ్రమ వ్యర్థం
విశాల హృదయానికి మొదటి మెట్టు స్వార్థం !
కవిత స్వార్థం
కవిత రమణీయార్థం !

ఆ రు ద్ర

రాబట్ట గ్రేవు చెప్పినట్టు
ముత్యాలు చేరుకుంటాయి నగల కొట్టు
పద్యాలు చదవబడతాయి ప్రజలచేత
వర్తకుని మనసులో పెట్టుకొని
శుక్తి మాక్తి కాలను ధరించదు
ప్రజల దృష్టిలో నిడుకొని కవి రచించడు
బేహరి తానె ముత్యముల సేకరించు
అటులే ప్రజకూడ కావ్యముల నాదరించు !

24

నే డమావాస్య ;

వేదనా నిలయమైన మనికితో

మనం కవితా సమరముజేయ

భారతరణము మొదలైన పరమతిథి

సమంజసమ్మగు నీ నాడు

మంచిరోజు

తరు లతా గుల్మ వల్మీక భరితమైన కారడవి

శుభ్రమొనరించి కట్టినాడు మానవుడు నగరము

కాని

మరల నచట

తరు లతా గుల్మసఖులు వేదనలునిండె

లిప్త, లిప్తకు ఆశలు

లుప్తమైన బ్రతుకు

జాగ్రదావస్థ దుస్వప్నమగును

ఆశయమ్ముల నమ్ముల జేసికొన్న వీరునకు

వీడకలపాడు వీడలేదు.

చెరిగి పోయింది చెరిగి పోయింది
 నీపాడుకల చెదిరి పోయిందట
 చిరిగిపోయిందిలే నీవు ఎగ రేసిన
 నీ మనసులోని నల్ల బావుటా
 నడచి నడచి నచ్చింది కదా
 పాత పద్య పాదాలకి అలసట
 విప్పకూడదా మరోపుస్తకం
 తిప్పవెందుకో కొత్తపుట
 నీకు ఆసరాగా ప్రేమనిలబడి
 అవుతుందిలే హామేమాబాసట

పాడుతాను నాకు తెలిసిన నగరం గురించి
 నగరంలో నాతి గురించి నీతిగురించి
 రకరకాల సన్నివేశాలలో ఆవేశాలలో
 ప్రకటించుతాను మనలాంటి మనుష్యులగురించి
 అనవరతం హోరెత్తే సముద్రాన్నిమించి
 మనుష్యులగురించి తప్ప మరోవస్తువుమీద
 మాటలు కట్టడానికి నాకు మనసురాదు
 పాటలు పాడమంటే నాకు నవ్వుస్తుంది
 ఇక్కడి నకిలీప్రకృతి దృశ్యాలమీద
 ఇక్కడి కత్తి ఉద్యానవనాల మీద
 ఈసడింపుగా పాడేరు ఇప్పటిదాకా కవులు
 ఈ దృశ్యాలు నగరంలోని వ్యక్తులకు

సిసలె న సరుకు వెలసరసం నగదుబేరం

ఆఫీసులు ఆవలించిన పిమ్మట

కార్ఖానాలు రగ్గు కప్పుకొన్న తరువాత

పట్టపగ్గాలు లేని బై సికిళ్లు

మతిచలించిన మోటారు సైకిళ్లు

పట్టాలతో చెట్టపట్టాలు వేసుకొన్న ట్రాంబళ్లు

కార్లు కాళ్లు పోటెక్కిన ఆటోరిక్షాలు

పట్టణంలో పరిశ్రమించే వాళ్ళను

వలపు నోచని మెదళ్ళను నిండని నోళ్ళను

అలసిపోయిన కళ్ళను వాళ్ళను వీళ్ళను

భద్రంగా యిళ్ళకు మోసుకొచ్చిన పిమ్మట

వాళ్ళ మెదళ్ళ నోళ్ళ కళ్ల కన్నీళ్ళను

కావ్యంగా శ్రావ్యంగా ఆలపిస్తాను

వాళ్లలోలోపలి నిశ్శబ్దాలను వినిపిస్తాను

దుర్గమ గహనాంతర సీమల్లోకి నడిపిస్తాను

స్వర్గ నరకాల సహజీవనం చూపిస్తాను

- ఒకరితో ఒకరికి సంబంధం ఉండి ఉండనట్టు
అంటి ముట్టనట్టు తెలిసీ తెలియనట్టు జీవిస్తున్నా
ఆధునిక కవిత్వంలోని పద్యపాదాలలా కనబడుతున్నా
ఆధునిక నగరంలోని ప్రజలు ఒకే హారంలోని పూసలు
ఒకే చక్రానికి రేకులు ఒకే జ్యోతియొక్క రోచులు
ఒకే వృక్షయొక్క ఆకులు కోరికలలోలేవు విభేదాలు
వేదనలో వేసటలో దరిద్రంలో లేవు తేడాలు

ప్రొద్దుగూకులు బానిసపడితే నిద్దురలో ఆటవిడుపు
అయినా అప్పుడు వం తెనలు విరిగిపోతాయి .

తెరచాపలు చినిగిపోతాయి

ఎండిపోయిన నదిలో ఏపడవలు నడుస్తాయి
ఎండిపోయిన నదిలో ఏ మొసళ్లు కరుస్తాయి
ఏటిగట్టిన కన్నాల్లోంచి ఎండ్రపీతలు బయటకొస్తాయి
బొరియల్లోని నక్కలు కూరు కొండచరియల్లోని
చిట్టెడలుకూరు

నగరంలోని పాపులు పులితోలు కప్పకొన్న
సాధుగోవులు

మద్రాసులోని మధ్యాహ్నంలను మచ్చికచేసుకొని
చూడు

బొంబాయిలో నీ సాయంత్రాలను బోరవిరుచుకుతిరుగు
కలకత్తా బీరువోని రాత్రులలో

కల్మషాన్ని కలయచూడు
హైదరాబాద్ పడుతూన్న కాలాన్ని
అనవరతం నువ్వు పరీక్షించు

రచ్చకెక్కిన నాపసాని
కోరికల రాజధాని
స్వేచ్ఛపట్టుతప్పి పడిపోయే
ఓపిక లేని గడసాని

నగరం నీధర్మపత్ని కానేకాదు
ఉంపుడు గత్తె అంతకన్నా కాదు
వానలోతడిసి ముద్దయినా వలపించలేని

ప్రీతికలు కట్టుకొన్న అనాకారి బికారి
 జేలవంగానైనా ప్రేమించలేని అనాకానీ బికారి

ఎండిపోయిన నదిలోని పండుటాకుల గలగల
 నేలకొరిగాయి ఎత్తిన పతాకాలు
 నేలకరిచాయి పాతిన గుడారాలు
 ఎన్నికల ప్రచారంలాగ ఎందుకూ పనికిరాని

రాకపోకలు

ఎవరూ నమ్మని వాగ్దానాలవలె ఎందుకో తెలియని

ట్రాఫిక్కు

నీ నగరం ప్రొద్దున్నే ఎదురొచ్చే ప్రశస్తమైన

విశ్వస్త

బలవంత పెళ్ళిలోని ముధనప్తపు పెళ్ళికూతురు

మూగివాడి భావప్రకటన పేడివాడిమూహోపెళ్ళి

ఆడదాని మీసాల్లాగ అసందర్భంగా మొలచిన

పేటలతో

గూనివాడి వీపులాగ అసహ్యంగా పెరిగిన పేటలతో

నగరం నిన్ను ఆహ్వానిస్తుంది నగరం నిన్ను

ఉంచుకొంటుంది.

మందుపెట్టి దక్కించుకొనే పెళ్ళాంలాగ నిన్ను

కామిస్తుంది

నగరం నీ ముందరి కాళ్ళబంధం నగరం నీ కాలకూట

మకరందం

నగరం నీలి నైలాను చీరల తారు రోడ్లు ధరించాలి
తారురోడ్ల చీరలమీద మోటారుల జలతారు

కావాలి

పానీయపు టంగళ్ళ ఖరీదైన శాతీనులంగా ధరించాలి
పాపుల గ్లాసువిండోల లోకట్ జాకెట్ తొడుక్కోవాలి
నైటుక్లబ్బుల రమ్యమైన 'న్యూలుక్కుబా' బాడీని
బిగించాలి

ఆధునిక రంగేళీయువతిలాగ నగరానికి మెదడు తక్కువ
పోకులెక్కువ ఆశయాలులేని ఆశలూ విలాసాలూ
ఎక్కువ

ఇండియా కాఫీ హాసులో పొగిడే మగాళ్ళముందు
కూర్చొని
నాజూకుగా సిగరెట్ కాలుస్తూ సుతారంగా కాఫీ
పీలుస్తూ

రీటా హేవర్ ప్రణయాలు జేన్ రసెల్ వలయాలు
ముచ్చటిస్తూ

టెరన్ పవర్ గురించి కలలు కంటుంది ఆధునికనగరం
శ్రీమంతుణ్ణి ప్రేమించడానికి ఆశపడుతుంది ఆధునిక
నగరం

అయిదంతస్తుల హోటేళ్ళ డాబామీది పూదోటలో
వెలుతురు తగ్గించిన ఎలక్ట్రిక్ దీపాల నీలి మసాబులో
పన్నెండు గంటల రాత్రి తరువాత పరిష్కంగ
నృత్యంలో

స్లోఫాక్సుట్రాట్ సంగీతానికి కళ్లు మూస్తుంది నగరం

డాన్సుస్టోరు మూల తిరిగేటప్పుడు నృత్యంలో నిన్న
దుము కొంటుంది

నీ మీద చూపించిన ప్రేమే తేగుడాన్సులో ఇంకొకడి
మీద కూడా.

నిష్కారణంగా నిష్కామంగా చూపెట్టే పింజారి
నీ నగరం.

టాక్సీలో ప్రియురాలిని మేటనీకి తీసుకెళ్ళు

సోడా ఫౌంటెన్ లో పీచిమల్బా ఇప్పించు

అందమైన భయానక హానీడెడ్ చిత్రం చూపెట్టు

జామ్ సెషన్సుకి తీసికెళ్లి నెరిగా జైవ్ చెయ్

నగరం నిన్ను ప్రేమిస్తుంది నగరంనిన్ను పూజిస్తుంది.

కామెగార్ మైదానంలో కార్మికుల మీటింగుకన్నా

స్టేడియంలో అమెరికన్ పద్ధతి కు స్త్రీలు చూడండి

జహంగీరు ఆర్ట్ గేలరీలో చిత్రకళాప్రదర్శనకన్నా

లాయెడ్ స్క్రౌండ్స్ లోనిపుట్ బాల్ పందెంవీక్షించండి.

రసిజకరంజనిలో శాస్త్రీయ పాటకచేరీకన్నా

• పీపుల్సుపార్కులో బాక్సింగ్ మేచ్ గొప్పది

ఆలిండియా రేడియోలో ఆధునిక సాహిత్యంపై

టాకుకన్నా.

రేడియో సిలన్ లో తారలగోష్టి సరదా వేసేది

లక్ష్మీపురం వై ఎం ఏ లో ప్రముఖుని ప్రసంగంకన్నా

క్లబ్బులో డబ్బువేసి కట్ జోకర్ రమ్మి ఆడడంగొప్ప.

ఇది ఈనాటికి నాగరికత సభ్యత పూజ్యత.

ఇది ఈనాటికి నాగరికత సభ్యులయోగ్యత.

అసమర్థుని పరిపాలనలాగ అంధకారం ఆవరించింది నగరాన్ని. అంతదాకా మూసిన కన్నులు అర్ధరాత్రాన విప్పుతుంది నగరం. అంతదాకా చెప్పని కథల్ని హీనస్వరాన చెప్పుతుంది నగరం. నగరం కుడికంట్లో పుసి, మలికంట్లో కసి. నగరం తొలికథలో ఆకలి. మలికథలో చీకటి.

ఇది ఆవేదనా శిశిరం

మానవు డింకా పసరం

ఈ వేదనా శిశిరంలో ప్రతి మేధస్సు ఒక మోక్షాదు పచ్చ చచ్చినట్టి బీడు మూలుగుతున్న వల్ల కాదు గూడు అల్లుకునే సాల్బీడు. ఈ ఆవేదనా శిశిరంలో ప్రతిచైతన్య తరువూ ఇంగితజ్ఞాన పత్రాలను రాల్చి వేసింది. అదృశ్యహాలలతో అవ్యక్తాలనిదున్ని అనుమానాలనుజల్లి అనవసర భేదాలను పండించుకొంటున్నారందరూ.

ఇది కఠిన వరకం

ఇది ప్రత్యక్ష నరకం

బోను తెరిస్తే నోరు తెరిచేపెద్దపులి నగరయామిని. బోలెడన్ని కథలకి చాచిన తనదీర్ఘ హస్తాలతో స్వాగత వచనాలను చదువుతుంది నగరం. జీవితపు వరదల బురదలమడుగున అడుగున అతి తొందరగా చిందర వందరగా తిరిగే జీవులు అంతదాకా అక్కడా అక్కడా తిరిగి అప్పుడు చేరుకొంటారు విశాలమైన పాపంచాల మీదికి

నగరంలో యామిని

నరకంలో ఆమిని

ఇత షోక యువకుడు. పేరు సూర్యుడు. కళాశాల
నుండి నిష్క్రమించి కల్లుమూసుకొని నగరంలో ప్రవేశించాడు.
కడుపుమంటతో కాలిపోతూ కన్నీళ్లపై స్వారిచేస్తూ పేవ్
మెంటుమీద పడుకోడానికి పెద్దదైన సంస్కారం చేతపట్టు
కొని స్వగతంగా సతమతమవుతున్నాడు ...

దావానల తుల్యోజ్వల
భావానల కీలలోన పడుతూఉంటా
భావాలకు బానిసనై
కావాలని గాలిమేడ కడుతూఉంటా

ఘోరాటవి ఈ నగరం
పోరాడే శక్తి లేదు పోలేను ఎటూ
లేరెవరూ నాఅంటూ
కూరిమి బంధువుల పసిడి గొలుసులు తెగినై

నేస్తున్నది కలలపచ్చడం, చేస్తున్నది ప్రొద్దు పుచ్చ
డం, చూస్తున్న పాతకాలకి అర్థం తెలుసుకున్నవాడు అను
కుంటున్నాడు అంతర్గతంగా ...

ఓక్కడ దొరకనిదేదో
చక్కదనం అభిలషించి
ఎక్కడికో పోదామని
రెక్కవిప్పు చైతన్యం

కనుపించని చక్కదనం
ననుపిలిచిన మరుక్షణం

తనువంతా పులకరించి
పెనుతాపం పుటకరించు

కొడికట్టిన మదిలోపల
నడయాడును శైతల్యం
కడలిలాగ కనబడినా
సడిలేనిది వైఫల్యం

కనుకొలకుల నుండి కరిగి
నును వెచ్చని నైరాశ్యం
పనికిమాలి సుడులు తిరిగి
కనుల మరల గడ్డకట్టు

మొండిచేయి కనులు దొలచి
గుండెలోన గునప మగును
పండదు ఏనాటికైనా
ఎండమావి నాకోరిక

కదలలేని బండరాయి
చెదపట్టిన నాఎడంద
వదలలేదు అదేలకో
చదల కెగురు ప్రయత్నాలు

ఇతను ఆపులున్న డెస్టిట్యూట్ చీకట్లచే
తినబడ్డ సూర్యుని సబ్ స్టిట్యూట్...

ఆరించు కొన్నట్టి ఆవేదనాన్ని
 బూరువా సరదాల బూజుధరించ
 తనలోన తానుగా తపియించు వనిత
 మనవాడి సరసనే మథనపడసాగె

“ఎవరేనా నాకు తియ్యని విషమిస్తే బాగుండును
 నను మంత్రిస్తే స్వప్నంలా కరిగిస్తే
 బాగుండును బాగుండును
 నావేదన దగ్ధంచేసి నన్ను సమ్మగ్ధను చేసి
 నా కాళ్ళకి చక్కాలు
 నా కళ్ళకి స్వర్గాలు
 నా కలలకు రెక్కలిచ్చి
 ఇంకో లోకంలోకి మరోతీరానికి
 నన్ను ఎగరేసుకు పోతే బాగుండును”

ఈరీతి ఆనాతి ఎదలోన కుముల
 చేరి వేరొకనారి చింతించ సాగె

- “ఒదులుగానున్న పొదిగిలిలోంచి
 బిగించిన పిడికిలి లోకి
 మొద్దుబారిన కత్తులబాట నుండి
 పదును పట్టిన ద్వేషాల మార్గంమీదకి
 నిస్సారమైన జీవితం నుండి
 సారవంతమైన కష్టంలోనికి
 మళ్ళించగల మొనగాడెవరు
 మనసు చెల్లించగల వాడెవరు?”

తొలికాంత మలికాంత దుఃఖాన్ని బాప
పలికింది సన్నగా పట్టుకొని చేయి...

“నీకన్నుల కావిరి బరువు తగ్గిందా సోదరీ
కలల పడవల మీదపోయి చేరుకుందా మద్దరి
చీకటిలోకి వలస పోదాము
జీవితాలు వదిలేసి వెళదాము
ఎన్నటికి కురిసేను స్వాతివాన
ఎన్నటికి ఆణిముత్యాలు పడతాయి మనస్సులలోన”

మలికాంత తొలికాంత మాటలువినుచు
పలికింది తనచేయి వదిలించుకొనుచు...

“పట్టాలి ఎవరికివారే ఒంటరిబాట
పాడుకోవాలి లోలోపల చేదుపాట”

“అనుమానాలను చేతపట్టుకొని
పవమానాలను ఊతపట్టుకొని
పద పోదాం స్వప్నంలోనికి
పదపోదాం నల్లని నరకంలోనికి”

“మన అనురాగాలను చూపెట్టేందుకు
అనువైన వాడెవడూలేడు
మనస్తాపాన్ని ఆరవేసేందుకు
మగదండల దండెలేదు”

“కన్నీళ్ళసిరాతో కావ్యాలు విరచించేవాడు
వ్రయ్యలైన హృదయశకలాలతో

బొమ్మరిల్లు కట్టుకొనేవారు
 అలసిపోయిన జీవితాలతో
 ఆడుకొనేవారు

సిపాయికి రూపాయిమేపి
 అపాయాలు తెప్పించేవారు
 కూర్మలో కూరుకు పోయిన

కోర్కెల రథచక్రాన్ని విరక్కొట్టేవారు
 తెలిసి తెలిసి చేయరానిపనులు
 చేసేవారు వాటికి వెల్ల
 వేసేవారు

పెద్దమనిషి తరహాలోకం ఇది
 నిష్క్రమిద్దా మిక్కడనుండి
 విశ్రమిద్దాం మృత్యువులోపరుండి”

“ఆశమీద జీవిస్తూ
 శ్వాసతీసుకోవడం కష్టం”

• “చూసిచూసి మోసాలకు తలబిగ్గడం
 దోషాలవైపు మొగ్గడం”

“ఎందుకు మనకు చెల్లీ
 పోదాం వెనక్కి మళ్ళి”

ఇరువురు ముందుగా నేకీభవించి
 బరువుగా బాధగా పయనమైనారు

పయనమై పతనమై వారిలోవారు
భయముగా మెల్లగా భాషించుకొనిరి.

“దారిలో బోనులుంటాయి
వాటిలో పడకూడదు మనం”

“దారిలో ఎర లుంటాయి
వాటిని తినకూడదు మనం”

“పద పోదాం చిక్క-ని చీకటిలోనికి”

“పదపోదాం పాతాళంలోనికి పాకి”

తొలికాంత చంచల మలి కాంత చపల
చెలిక తై లఘుముల జేయుట జూచి
మనవాడు సూర్యుడు మనసులో కుమిలి
అనుసరించెను వాళ్ళ ఆత్మల వెనుక...

“పేరుకొని పోయింది పాపాల సరస్సు
పేరుపోయింది చెడిపోయింది మనస్సు
ఇది ఉవ్విళ్ళూరించే ఊబి
మానవుడు ఆనందలోభి
కళ్ళు తెరచుకొని కాళ్ళు విరుచుకొని
పతనమవుతున్నా రెందరెందరో
పడుతున్నారు తలక్రిందులా ఇందులో
కొత్తగా వచ్చే మీ రెవరు మీ రెవరు ?”

అనుచు ప్రశ్నించగా అతనికి వాళ్ల
మనసులు నిలచి సమాధాన మొసగె....

“వాడిపోయిన పువ్వులం
ఓడిపోయిన జవ్వనులం”

“చెరిగిపోయిన చిరునవ్వులం
చెదరిన స్వప్నాలం”

అనుచున్న వారల ఆత్మల నిలిపి
మనవాడు తా బ్రతిమాలుకొన్నాడు....

“వద్దు పడవద్దు ఇందులో మునగొద్దు
ఇదిమీరు చేరరాని సరిహద్దు
వెళ్ళిపోండి వెనక్కిమళ్ళి
నడవకండి ఈ పాపంలోనికి
పడవద్దు అగాధ కూపంలోనికి
మీ చోటు ఉయ్యాలవద్ద
మీరు ఒక యింటి నట్టింటి దీపాలు
•మీ రెండు కవుతారు పాతకాలపాలు”

ఇతగాని మాటల కిసుమంత నవ్వి
ప్రతివచన మొసగె వయ్యారి చపల...

“వెతికాం వెలుగురేకల కోసం
బ్రతికాం మర్యాదా కోసం
వెచ్చదనం కోరుకున్నాము
పచ్చగా ఉండాలనుకొన్నాము”

అంతలో చంచల అంచుకొని తమ
చింతల వంతల చెప్పసాగింది...

“వేడి లోపించింది

వెలుతురు లోభించింది

ఉద్యేగంగా బతకాలని

ఉద్రేకాన్ని వెతకాలని

త్వరపడి నరకంలో అడుగిడి

పొరపడి అక్కడే స్థిరపడి

నగరంలో నగరంలో నగరంలో

ఇళ్ళనుండి వెలువడి

సంకెళ్ళ నుండి విడివడి

ఘాషన్లకి లోబడి

ఎడారి నాగరికత బిడ్డరుల జొరబడి

కుంటికాలు ఒంటెమీద

ఒంటె ఒంటిగూని మూపుమీద చతికిలపడి

పోతున్నాం ఎండమావుల తియ్యమావికోసం

పోతున్నాం పోగాలపు మేఘాలమీదను”

చంచల ప్రకటించు సంక్షోభ శోభ

పంచుకొని చపలపలికే తా నిట్లు...

“చిందర వందరల

మందకొడి జీవితం రుచించ లేదు

సుందరత ఎక్కడో

ఉందనుకొని పోతున్నాం మేము

... ఆపుతున్నారు మమ్మల్ని తేపతేపకు
పోనిమ్ము పుణ్యముంటుంది మమ్మాపకు.”

విదలించుకొని వారు వెళ్ళిపోయారు
కదలి పాపులతోడ కలసిపోయారు
పాపాల కడలిలో పడుచున్న నదుల
రూపములను జూచి లోపల వగచి
మనవాడు సూర్యుడు మదిలోన మంట
జనియించ తానిట్లు సంతాప మొందె ...

“ఇది వినాశనానికి దారి
ఈ ట్రంకురోడ్డుమీద లేదు స్పీడు లిమిట్
దగాపడిన సుందరులు
కాలుజారిన సోదరులు
తెగించి నడుములు బిగించి వస్తారిటు
చిత్తమొచ్చిన ఆలోచనలమీద
సెన్నార కత్తెరలకు
ఐడియాలమీద సి. ఐ. డీలకు
భావాలపై పోలీసులకు
ఎదురుతిరిగిన యువకులు
ఎందరెందరో వస్తారిటు
పసివాళ్లు ముసిలాళ్లు
పొడుచుకొని వస్తారు పడుచువాళ్లతో”

అంతలో వింతగా అతి వృద్ధు డొకడు
గెంతేటి బాలుని కేలూత గొనుచు

పావాలశాలకు పయనించు దారి
చూపించ మనుట శ్రీ సూర్యుడు చూచె...

“విలాసానికి దారి ఇదేనా
కులాసానికి దారి ఇదేనా”

“రండి తాతగారూ
దాటేద్దాం నియమాల యేరు”

“రా కుర్రాడ
ఎక్కుదాం తిరుగుబాటు ఓడ”

“ఇటుఇటు
సరదాకి దారి ఇటు
బాధమరచి పోవడానికి మందొక్కటే
మనల్ని రక్షించ గలిగేది చీకటే”

“షోకులలో
పోమరిగా బతుకుదాం
నిస్సారమైన మర్యాదా మప్పితాలకన్నా
సారవంతమైన చెడ్డతనం మేలు”

“పదండి సరేసరే
పోదాం బలేబలే
ఈదారి నర్తనశాలకు
ఇది యధేచ్ఛావర్తనశాలకు”

“కుర్రాడా చెయ్యకొంచెం యియ్య”

“తాతయ్య ముందడుగు వెయ్య”

ఇట్లు మాట్లాడుతూ ఏ తెంచి పోవు

జట్లు జట్లను చూసి సాగె సూర్యుండు...

“పోతున్నారు ఆడామగా చిన్నా పెద్దా

అంతు లేని పాపాలప్రాంతాలకు

అంతరాళ కరాళ గహ్వరాలకు

పోతున్నారు పోతున్నారు పోయారు

జీవితంలో ఓడిపోయారు

మంచినుండి వీడిపోయారు

అది విలయం

నైచ్యానికి నిలయం

భయంకర విలాస వలయం

అక్కడికి చేరుకొంటున్నారు

సాగివస్తారు విస్తారంగా వీళ్ళు

సాయంకాలపు దీర్ఘ చ్ఛాయలవలె

భయం తమం సమంగా కలసినప్పుడు

ఊపిరి ఉల్లాసంగా పీల్చుదామని

దోపిడి కొంతసేపు మరచిపోదామని

ఆహ్వానిస్తాయి పాపపంకిలాల బిలాలు

అరుస్తాయి బేహారుల గొంతుకలు”

అనుచు సూర్యుడు తన ఆత్మలో దలుచ

వినిపించ సాగెను వింతగొంతుకలు...

“ఇచట ఆనందం కారుచౌక
 రిపేరు చేయబడును మీ విరిగిన జీవననౌక
 సినిమా రికార్డుల వేడివేడి సంగీతం
 మీ సొట్టసరనాలు నడిచేందుకు ఊతం
 కొద్దిగా తిమ్మిరెక్కి తే చాలును
 మీ హృదయాలలో ఆనందవిహంగం వ్రాలును
 ఈ సాయంత్రానికి వృద్ధాప్యం రానేరాదు
 ఈ మత్తు చీకటితొలగి యిక తెల్ల వారదు
 ఇచట కొత్తడులు సైతం పాలుకారు కన్నెలు
 చూడండి మసకమసక కన్నులతో ఈ వన్నెలు
 మతిపోయిన నాట్యాలునుచేసే షోకిల్లాలకు
 పట్టండిమీరు సత్తువలేని కాకిబంగారు పల్లకీలు
 ఆగడాల కాగడాలు వెలిగిస్తామిక్కడ
 ఇది వాలిపోయిన పాలిపోయిన అందాల అఖాడా
 ఇది నిత్య మిథ్యా సంధ్య”

సూపరుసానిక్కు టుండ్రో క్రివంటి
 పాపాల వాణిజ్య ప్రకటన విన్న
 సూర్యుడు తనలోన ఖోభించి, చెడ్డ
 చర్యలు కడుమంచి జనులు చేయంగ
 కారణమేమిటో కనుగొన దలచి
 తాదాన్య హృదయాన తర్కించసాగె...

“ఎంత పతనం ఎంత పతనం
 సతమత మవుతున్నారు సరదాల కొరకు

హతమవుతున్నారు ఆనందంకొరకు
 మినాలమీద తేనెలు తుచ్చసుఖాలు
 ఆనందో బ్రహ్మమంటారు తింటారుపాపాన్ని
 ఈప్సితాలకి సంశృప్తి లేక
 కామితాలకి మితి లేక
 మనస్సుకి ప్రశాంతి లేక
 మాతృశ్రీలు కావలసినవారు
 వీరపత్నులు వీరమాతలుగా అవలసినవారు
 చదువుకొన్నవారు చదవేస్తే ఉన్నమతి పోయినవారు
 భవిష్యత్తుని లాలించవలసినవారు
 వర్తమానాన్ని పాలించవలసినవారు
 వెర్రితలలు వేస్తూ
 నాగరికత పేర పిచ్చిపోకడలుపోతూ
 ఎంతపతనం

[యువకులు జాతి నెన్నెముకలు
 ఎంతగూనిగా నడుస్తున్నారు
 ఆరముగ్గిన ముసలివాళ్ళు
 విచ్చిచ్చిచ్చిని పిల్లవాళ్ళు
 అందరూ క్షణికభోగ పరాయణులవుతున్నారు
 ఏమిటి దీనికి కారణం
 ఏమిటి సంస్కరణకు సంస్కరణకు సాధనం''

అపుడు సూర్యునివద్ద అవతరించినది
 అప్పురూపమైనట్టి అతిలోకరమణి

సుశ్రావ్య మంజుల సూక్తుల పలికి
విశ్రాంతి నిచ్చెను వేడివేదనకు...

“చెప్తాను జవాబు దీనికి అభి
శక్తులు ఈ యుగంవారు
జీవితంలో సౌఖ్యం వాంఛనీయమైనా
సౌఖ్యమే జీవితం కాదు
బతకడానికి తిండితినాలిగాని
తినడానికే బతుకుతారు వీళ్లు
జీవన ఫలమందదు వీరికి
అందిఅందిన-చో సమస్యలుండ వెవరికీ”

అక్కాంత సందేశ మాశయసిద్ధి
దిక్కని మదిలోన తెలిసినవాడు
అసదృశ్యరూపమ్ము నరసినవాడు
పసితనమ్మున జ్ఞానివలె పల్కినాడు...

“ఎవరమ్మా నీవు
నిజాన్ని వచించావు
తల్చుకొన్న రూపంతో
పిల్చినట్లు వచ్చి నిల్చున్నావు
పోల్చుకున్నాను పోల్చుకున్నాను
కల్చరు మూర్తి భవించినదానివి
నీవు శాంతివి
అమృతానందకరమూర్తివి
నిర్మల శుభ సౌఖ్యనియతివి

నిశ్చల విజ్ఞాననిరతివి
 నీవు శాంతివి
 ఎటుల పతితుల నుద్ధరించుట
 ఎటుల దేశాన్ని బాగుచేయుట
 సెలవిమ్మా అమ్మా
 నీవు శాంతివేకద, ఈ
 అశాంతులకు అభ్యాసులకు
 నీ చల్లని దీవన లిమ్మా”

అని వేడు మనవాడి అభ్యర్థనమ్ము
 విని శాంతి తా సెలవీయ సాగింది...

“నా దీవనలు సులభసాధ్యమ్ములు కావు
 అయిననూ అందుకు
 మార్గమ్ము లభేద్యమ్ములుకావు
 జీవన ఫలాన్ని సాధించి దేశాని కందిమ్ము
 అది నాకు నై వేద్యమ్ము కానిమ్ము”

• అనిచెప్పి తానదృశ్యమ్మువ రెండు
 కనులందు నీరిణ్ణో కలువరించాడు ...

“అవకు అవకు అంతర్ధానం
 మమ్మల్ని చేయ కథ్యాన్నం
 వెళ్ళి పోకు శాంతి
 కలిగించకు మాకు భ్రాంతి

వెడలిపోయింది వీడిపోయింది శాంతి

ఇపుడేమిటి ? ఏమిటి ? ఏమిటిగతి ?
ఎలా తొలగుతుందీ దుర్భరస్థితి”

రాజకీయ సనంద రమణీయమూర్తి
తేజోవిలాసాని తీయని గళము
వినిపించ కనుపించె విహ్వలు జైన
మనవాడితో నామె మాట్లాడె నిట్లు...

“ఉన్నానుగా నీతో నేను
అవుతాను నీకు చేదోడు వాదోడు
అలసట అన్న దేలేక
కలసి మెలసి పనిచేద్దాం
చేద్దాం నాడుని కాంతివంతం
చూద్దాం కలకాలవసంతం
సమష్టి జీవన సౌఖ్యం
శ్రమైక జీవన సౌదర్యం
అందరి కోసం ఒక్కడు
ఒక్కడి కోసం అందరు
నలుగురితో నారాయణ
పనుగురాడు మాట
నియమాలకి లోబడడం
నియంతకు కట్టుబడడం
కొంతసేపు శ్రమించడం
పిదప విశ్రమించడం

కలలు నిర్మించడం
 కళలు సృష్టించడం
 ఇదే సంపూర్ణ జీవన ఫలం
 అపుడు మానవులం దేవతలం

పాలకడలి, నగం, పన్నగం, కూర్మం
 చెలరేగిన హాలాహలం
 తలపోసిన వీడేర్చే ద్రుమం
 కలకాలం బ్రతుకిచ్చే స్రవం సవం
 అన్నీ నాలోనే ఉన్నవి
 మధించ మంటున్నవి

జీవితం శాశ్వతమథనం
 తుదలేని కథనం

తెద్దాం అమృతాన్ని
 ఇద్దాం అందరికీ
 కలసిమెలసి పనిచేద్దాం
 అలసట అన్న దేలేక

రాజకీయ ననంద రమ్మన్న క్షణమె
 మోజుపడి తన ఆమోదమ్ము తెలిపి
 ఆమెతో జీవించె నహరహ మృతడు
 శ్రామిక స్వర్గాన్ని సాధించదలచె
 జనియించుచున్నట్టి జ్వాలలనార్పి
 తనలోన తానుగా తర్కించ సాగె...

“వీలుపడనిదంటూ ఏమీలేదు
 మేలుపనులు చేయడానికి
 అవాంతరాలు అనేకం రావచ్చు
 నిరుత్సాహపడకూడదు
 నిర్భయ స్తులని ఆశవీడదు
 ఆశయం గభీరమైతే
 జీవితం గంభీరమవుతుంది
 మన్నుతా హృదయ క్షేత్రాలని
 జల్లుతా చేతనాల విత్తనాలని
 ఆశయాలను ఆవహింపచేసి
 సాధిస్తాను జీవనఫలాన్ని
 అందిస్తా నది కోటి కోటి
 నిర్భాగ్యజనులకు
 పామరులను సోమరులను
 అమరులుగా మారుస్తాను”

అనుకొని ఆఫల మందిన దనుచు
 జనులను పిలిచాడు సాభిమానముగ
 రాజకీయ ననంద రాజ బెట్టంగ
 ఓజస్సు వెలగ నవోద్గీధపాడె...

“రండి ఇటురండి చూడండి
 మీకొరకు తెచ్చాను జీవనఫలము
 పడిపోయిన చెడిపోయిన

పతనమైన సోదరసోదరీమణులారా
నా అనుంగు జనులారా ఇందండి”

అను చాత డెలుగెత్తి అరచుట చూసి
జనులు హోరెత్తారు సాగరమల్లె
సున్నహళిలలపై సూటిగాపడుచు
ప్రశ్నాతరంగాలు పలుమార్లు విరిగె...

“జీవనఫలం జీవనఫలం
ఏమిటిది? ఏమిటీ ఇంద్రజాలం?
కష్టపడకుండా సుఖించే మార్గమా
మృష్టాన్నభోజనానికి సమానమా
ఇష్టసిద్ధికలిగించే విధానమా
సుష్టుగా పుష్టిగా బతికే సిస్టమా?

—గతజలాలను మరలించగలదా?

హతాశయులను లాలించగలదా?

—ఎండిపోయినఎడారి పండించగలదా?

గుండెలలో సంతృప్తి నిండించగలదా?”

అనిపల్కువారల కాతడిట్లనియె
మనసులో నెటువంటి మర్మములేక...

“ఇది సార్థకజీవనానికి సంకేతం
మానవత్వానికి సచేతన కేతనం
మంచితనానికి మెదడున్న నికేతనం

ఇది ధర్మార్థ కామమోక్షాల సంక్షిప్తపరూపం
నిజమైన జీవితంయొక్క పరమార్థం''

అతను చెప్పినమాట హరించలేక
శ్రుతిమించి అడిగారు సూటిగానిట్లు...

—ఎవడికికావాలి వేదాంతం

అనుక్షణం కావాలి మాకు సుఖాంతం

—మీరిచ్చే జీవనఫలం

నన్ను పేకాటలో గెలిపిస్తుందా?

[నా దరిద్రం బట్టతలమీద
సిరుల కుదులు మొలిపిస్తుందా?

—మీరిచ్చే జీవనఫలం

షేర్ మార్కెట్టు ఫలితాలను సూచించగలదా

ఇన్ కమ్ ట్యాక్స్ ఎగేసేందుకు

అపాయంలేని ఉపాయాలను యోచించగలదా?

—నాకు యఫ్, ఎస్, గా సినిమా చూపించగలదా?

నేను రాయని పరీక్షల్లో మార్కులు వేయించగలదా?

—ఎగిరిపోవని యశావనాన్ని

విరిగిపోవని స్వప్నాన్ని

సాధించగలదా ప్రసాదించగలదా?

—వింత వింతవృత్తులు

నాజూకు నగలు

నాగరికత విలువలు

నాకుకావాలి

—బాధ్యతలు లేనిహక్కులు
చెల్లలే బ్యాంకు చెక్కులు
నపయావనం మత్తు
నాకుకావాలి,

ప్రజలు కోరేదాన్ని ప్రామిస్సుజేయ
హెజిటేటుచేశా డహీనచిత్తుండు
రాజకీయననంద ప్రామిస్సుజేపి
మోజుపడు జనుల మోసమ్ముజేసె

పాక్షిక తత్త్వాల పరమార్థమెరిగి
మక్షిక మవలేక మనవాడు లూత
కుక్షింభరత్వాన్ని కొనియాడలేక
పక్షిలా ఎగిరేటి ప్రతిభయులేక
రాజకీయననంద రంకులుచూసి
రోజువారీబాంకు రోసినపిదప
నిజముగా నెవరినీ నిందించలేక
ప్రజలలో ఒకడిగా బ్రతుకదలంచి
తీవ్రనినాదాలు తిరగేసితొడిగి
తా వ్రయ్యలైన హృదయముచేదాల్చి

సంజచీకటివంటి స్వగ్రామమనెడి

పంజరంలోనికి పరిగెత్తిపోయె

ఘాండ్రించు చున్న వ్యాఘ్రముబారినుండి

తండిచాటునతాను తలదాచుకొనెను...

తండ్రి

బెండకాయలు ముదరకూడదు

బ్రహ్మచారులు ముదరకూడదు

ఒంటరితనం అడవిలోపల

యావనం వెన్నెలలా వేస్తు కాకూడదు

పెళ్ళి యీడు కొడుకున్న తండ్రికి

రావలసిన కట్నం పోకూడదు

బెండకాయలు ముదిరినా ఫరవాలేదు

ఎండిపోతే వీధిలో పారెయ్యవచ్చు

లేతలేత కాయలు వీరికోరి తెచ్చుకోవచ్చు

• బ్రహ్మచారి కొడుకు ముదిరితే నవ్వు

పెళ్ళి చేసుకోరా అబ్బాయీ పెళ్ళి చేసుకో...

కొడుకు

ఉదయించిన సూర్యుడు

పయనించవలసిందెంతో ఉంది

హృదయంలో భావాలు

పదసుతేర వలె నింకా

నాయెక్క గతకాలంగారూ,
నాన్నగారూ! నన్ను బాధించకండి
వివాహం చేసుకోమని వేధించకండి...

తండ్రి

విశేషణంలేని పదంలాగ
వివాహం కాని జీవితం అసుందరం
వెన్నెలలేని ఇసుక తిన్నెలాగ
ఎన్నాళ్ళలా ఉంటావురా అబ్బాయి
నీ జీవిత ప్రవాహానికి
పెళ్ళామనే ఆనకట్ట అవసరం
నీ చీకటి బ్రతుకులోన
పెళ్ళామనే పెట్రోమాక్సు దీపం కావాలి
పెళ్ళి చేసుకోరా అబ్బాయి-నా
కళ్ళు పెట్టి నీ సమస్యలు చూసుకోరా...

కొడుగు

ఎవరికళ్ళు వాళ్లకి చాలు
ఎవరి ముళ్ళమీద
వాళ్ళే వడచుకోడం మంచిది
పెళ్ళి చేసుకొన్నాక కడగళ్ల వడ
గళ్ళెందుకు? ఎవరి గడియారం
ముళ్ళని వాళ్ళు నమ్ముకోడం మంచిది
నా జీవిత ప్రభాతంలో
పదిగంటలై నా కాలేదింకా
అప్పుడే తొందరెందుకు నాన్నగారూ
ఇప్పుడే చిందరవందరెందుకు? చికాకెందుకు?...

తండ్రి

అకాకాన్ని చూడు, అందులోని
అనేకానేక నక్షత్రాలని చూడు
పుస్తకాలని చూడు వాటిలోని
ఒకే ఒక్క సలహాని పఠించు
ద్వంద్వసమాసంలో ఎంత అందం
ఉందో ఆలోచించి పరికించు
బండికి రెండు చక్రాలుండాలి...

కొడుకు

రెండే అన్నమాటేమిటి!
రెండురెళ్ళు నాలుగు చక్రాలుండొచ్చు
మూడు చక్రాలబండి ముచ్చటగా
చూడచక్కగా ఉంటుంది...

తండ్రి

ఒప్పుకొన్నావా! బండికి చక్రాలు ముఖ్యం
తప్పుచెయ్యకు; ఆడవాళ్ళతో చేయిసఖ్యం
నీకూ నాకూ ఎందుకురా వివాదం
ఏ కులీనుల పిల్లనో చేసుకో వివాహం...

కొడుకు

వివాహం అహవం రెండూ ఒకటే...

తండ్రి

అదే... అదే... జీవితం

పదే పదే చెపుతున్నది

ఘర్షణలోనే ఉన్నది ఆకర్షణ
 సంఘర్షణలోనే జనిస్తుంది సంతోషం
 భిన్న ధ్రువాలు ఎంత విరుద్ధమైనా
 ఉన్నవిధంగా ఉండడానికి అవి అవశ్యకం
 అదినుంచి నేటిదాకా ఉపమానంగా
 వీడె నా తీసుకో ! జంటలు ముఖ్యం...

కొడుకు

నిజమే నాన్నగారూ
 జీవితం రేడియో సెట్టుకి
 భర్త వీరియల్ భార్య ఎర్తు
 రెండూ ముఖ్యమే గాని
 నా జీవితంలో అంత నిరుష్పమైన
 ప్రసారం అక్కరలేదు
 నా జీవితానికి ఎంత
 వాల్యూము కావాలో నాకు తెలుసు
 నాకు కావలసిన సఖురాండ్ర
 స్టేషన్లు నేను వెతుక్కోగలను
 ఏ మీటర్ బాండులో
 నేను కోరుకొనే ఏకైక సఖి
 దొరుకుతుందో నాకు తెలుసు
 నా ఆనందం నేను చూసుకోగలను...

తండ్రి

నువ్వు కోరుకొన్న సంగీతం
 నీ ఒక్కడి చెవులకే ఆనందం
 నువ్వు వేసుకొన్న చిత్తరువు

నీ ఒక్కడి కళ్ళకే అచ్చెరవు
 నీ జన్మకి కారకుణ్ణి
 నీ మెదడుకు మెకానిక్కుని
 నీ ఊపిరికి పరబ్రహ్మని
 నీ ఆనందానికి నేనే
 వ్యాసకర్తనైతే బాగుంటుంది
 నువ్వు ఆనందించడానికి
 అప్పుడే కొంచెం వీలుంటుంది
 ఇప్పుడు ముగ్గురు విలాసినులొస్తారు
 ఇప్పుడు ముగ్గురు విలాసినులొస్తారు

కొడుకు

ఒడ్డు లేని నదికి
 అడ్డం లేదు
 ఎత్తు మీద ఉన్నవాడు
 ఎటువైపైనా చూపు తిప్పవచ్చు
 అవిటివాడు ఆకాశగంగదగ్గరికి
 చెవిటివాడు నాదబ్రహ్మ స్వరాలు
 వెళ్ళలేదు, వినలేదు
 నాందీగీతం పాడకముందే
 నాటకం తెర ఎత్తకూడదు
 గొంతుక సరిచేసుకోకుండా
 శ్రుతిలో పాట పాడలేను, నా
 అభిప్రాయాలకి ప్రాయం రాకముందే
 వివాహం చేసుకోలేను...

తండ్రి

నీ యౌవన జీవన నాటకానికి
 ఫస్టు బెల్లు కొట్టారు. నీ కేది
 బెస్ట్ నాకు బాగా తెలుసు
 ఇప్పుడు ముగ్గురు విలాసిను లాస్తారు
 నీ జీవితంలోకి వింతకాంతులు తెస్తారు
 నీకు నచ్చిన కిరణాన్ని ఎన్నుకో...

కొడుకు

రామాయణం పఠించాను నాన్న గారూ
 రాముడికి సీత ఏమవుతుంది చెప్పండి
 నా జీవిత ప్రభాతంలో ఇంకా
 పది గంటలై నా కాలేదు
 ఇప్పుడే ఎందుకింత తొందర
 అప్పుడే ఎందుకీ బాదర బందీ ?
 అప్పుడే పెళ్ళి పంజరంలో
 నా మనఃకీరం ఎందుకు బందీ...

తండ్రి

బెండకాయలు ముదరకూడదు
 బ్రహ్మచారులు ముదరకూడదు
 ఒంటరితనం అడవిలోపల
 యౌవనం వెన్నెలలా వేస్తుకాకూడదు
 పెళ్ళియీదు కొడుకున్న తండ్రికి
 రావలసిన కట్నం పోకూడదు
 ఇక్కడికి ముగ్గురు విలాసినులాస్తారు

వాళ్లు ఎంతెంతో కట్నం తీసుకొన్నారు
 నీ చేతిలో ఈ మలాకా నాంపండు పెడుతున్నాను .
 నీకు నచ్చిన కన్యకది గాహనాకరించు
 నీకు నచ్చిన ఆనందాన్ని ఏరుకో .
 నీ జీవిత భాగస్వామినిని ఎంచుకో
 నీవు మెచ్చిన కన్యకే ఫలప్రదానం చెయ్య
 ఆ అమ్మాయిని నీకీచ్చి...

నే ప కు డు

...ఎవరో వొచ్చారండి
 కవటాకుల్లో ఈ నెలొంటి వోళ్లు
 రివట్లొంటోళ్ళు సీతాకోకసిలకలు
 అప్పా నెల్లెళ్ళలాగున్నారు
 ఆరతి కర్పూరంలాగున్నారు
 ఆళ్ళతో ఆళ్ళ అయ్యగారొచ్చారండి
 ఇద్దరూ రెండు ఇనప్పెట్టె ల్లాగున్నారండి

తండ్రి

- లోపలకి పంపించు ! ...వారికి ఈ
 గదిలోకి దారి చూపించు, మధ్యనున్న
 తెరలు తొలగించు. ఒక్కొక్కరే
 తండ్రితో పంపించు

కొడుకు

ఇప్పుడే ఎన్నుకోవాలా నా వధువుని
 నేను ఇప్పుడే పుచ్చుకోవాలా కాలకూట మధువుని

తండ్రి

జాగు చెయ్యకూడదు
 ఆ ఇద్దరిలో ఎవరినో ఒకరిని ఎంచుకో
 ఆలస్యంగా ఉదయించే తారకలాగ
 లేటుగా వస్తుంది మూడవ అమ్మాయి
 వీళ్ళిద్దరూ నచ్చకపోతే
 ఆ మూడవ అమ్మాయి నే వరించు
 నీ చేతిలో పండు మట్టుకు జాగ్రత్త !

కొడుకు

ఇన్ని వసంతాలు భార్యలేకుండా జీవించాను
 ఇంకో ఇన్ని వసంతాలు బాధలేకుండా జీవించగలను
 కుమారుడు జన్మించినప్పుడే
 తండ్రి వాడికి కఠిన శిక్ష విధిస్తాడు
 పెళ్ళిచూపుల తతంగంతో
 ప్రారంభమవుతుంది శిక్ష
 తప్పించుకోడానికి చూస్తాను గాని
 తప్పదంటే భరిస్తాను
 ఎవరో ఒకరిని వరిస్తాను.

తండ్రి

మంచిదిరా అబ్బాయి మంచిది
 రండి...రండి...నమస్కారం

శ్రీమంతుడు

నమస్కారం, ఈమె మా అమ్మాయి
 ప్రత్యూష పవనాలలో ఊగాడే
 నిత్యమల్లి పూవులాంటిది

తండ్రి

బొనాను, ఇతడు మా అబ్బాయి
 తుఫాను వచ్చేటప్పుడు రేగే
 సుడిగాలిలాంటివాడు
 మచ్చిక చేసుకొంటే మట్టుకూ
 మలయపవనం లాగ మారగలడు

శ్రీమంతుడు

బొనాను, నమస్కరించవమ్మా
 వీరికి నమస్కరించు

ఒకటవ అమ్మాయి

నమస్తే, నమస్తే
 పునస్తే పునస్తే

తండ్రి

విధాత సృష్టించేటప్పుడే
 వివాహాలు నిర్ణయించడం కద్దు
 మా అబ్బాయి జీవితం పజిల్ కి
 మీ అమ్మాయి కీ సోల్యూషన్ కావచ్చు
 మా అబ్బాయి పయనిస్తున్న మార్గానికి
 మీ అమ్మాయి గమ్యస్థానం కావచ్చు
 మీ అమ్మాయి అడుగుతున్న ప్రశ్నకి
 మా అబ్బాయి సమాధానం ఏమో బహుశా,
 మీ అమ్మాయి కల్యాణవిద్యుద్దీపానికి
 మా అబ్బాయి స్వీచ్ కాబోలు

ఇద్దర్నీ మాట్లాడుకోనియ్యండి
హృదయాలు వెతుక్కోనియ్యండి

శ్రీమంతుడు

అలాగే అలాగే
అమ్మాయి ఆస్తి వివరాలు చెప్పాక
అలాగే కానిద్దాము
మా విశ్వరూప్రవాహంలో
పదహారుమంది బంధువుల
చరాస్తులు ఉపనదులు
సిరాస్తులు సావంతమైన లంకలు
మా అమ్మాయి తనతల్లి యొక్క
పెద్ద పెద్ద సొసెటిభావాలకి వారసురాలు
లేడీస్ క్లబ్ కార్యకలాపాలకి నాయకురాలు

తండ్రి

చిత్తం, మా యింట్లోనే నేలమాన్యంలో
మొత్తంమీద ప్రపంచంలోని
అత్యద్భుతమైన మాట్లాడే
చచ్చిపోయిన చిలుక ఉంది
తమరు ఇటు దయచేస్తారా
ఆ వింత గమనిస్తారా!...
అబ్బాయి! అమ్మాయికో మాట్లాడుతూఉండు
ఆమెకి బహుకరించు మలాకాజాంపండు
...ఇప్పుడే వస్తాను...ఇప్పుడే వస్తాను.

కొ డు కు

(గొంతుక సవరించుకొంటాడు)

ఒకటవ అమ్మాయి

నిశ్శబ్దం భరించలేను నేను

నిశ్చలతని సహించ లేను

కొ డు కు

ఇంకా ఏమేమిటి సహించలేరు

ఏ తత్త్వాలను భరించలేరు

ఒకటవ అమ్మాయి

స్వంత బంగళా స్వంతకారు

కొంత ఆస్తి వింత ఫర్నిచర్

సుంతైనా లేనివాళ్లని తుమించలేను

టెలిఫోను నెంబరు లేని జీవితాలని

బాంక్ ఎకౌంటులేని బ్రతుకులని

తక్కువ జీతగాళ్లని

ఎక్కువ శ్రమ పడేవాళ్లని

ఎన్నడూ సహించలేను

• చిరిగిపోయిన బట్టలవాళ్లని

మాసిపోయిన జుత్తులవాళ్లని

రోడ్డుమీద బిచ్చగాళ్లని

ఎలా సహించగలం చెప్పండి

ఏవంటారు ? ఏకీభవిస్తారా ?

కొ డు కు

పాపం ? మీకేదంటే ఇష్టం ?

ఏదిచూస్తే ఇంతకన్నా కష్టం

ఒకటవ అమ్మాయి

ఈతల చెరువు గట్టుమీద
 ఇంద్రధనుస్సు రంగులగొడుగులకింద
 కూల్ డ్రింక్స్ తాగుతూ
 కులాసాకబుర్లకన్నా ఏం కావాలి ?
 ఖరీదైన విదేశీ పెంపుడు కుక్కలకి
 ఖరీదైన విదేశీ బిస్కెట్లుపెట్టి పెంచి
 శునక ప్రదర్శనలలో పాల్గొని
 సాటి సాంఘిక విలాసినుల కరతాళధ్వనులలో
 మొదటి బహుమానం పుచ్చుకొని
 పెంపుడుకుక్క తోలు పటకాని
 సుతారంగా పట్టుకొని సున్నితంగా
 నడవడం కన్నా ఆనందమేముంది ?

కొడుగు

ఖరీదైన ఆడవాళ్ళ భర్తలు
 ఖరీదైన పెంపుడు కుక్కలు
 కబ్బులలో, కాఫీహడాసులో
 కళ్ళు మూసీ మూయకుండా
 తెరచి తెరవకుండా
 సారాంశంలేని విషయాలు
 నిష్ఫలితంగా చర్చిస్తూ
 ధనాన్నీ క్షణాలనీ కాలుస్తూ
 పనిపాటల్ని నిరసిస్తూ
 గోలగా డొల్లగా బతుకుతారు
 ఆ సభ్యతనాకు తెలిసినా చేతగాదు
 మీ భర్తగా ఉండే యోగ్యతలు నాకులేవు

ఒకటవ అమ్మాయి

అందమైన అర్జునేపరు మీద
 అందమైన ఫోటోలు అందంగా ప్రచురించే
 అందాల పత్రికలో పడదలచుకొన్న
 అందాల రాణికి అనువైన భర్త కావాలి
 శ్రీమతి శ్రీయుత ఫలానా దంపతులు
 ఫలానా ఫలానా పెద్ద పెద్ద వాళ్ళకి
 ఫలానా ఫలానా గొప్ప గొప్ప వాళ్ళకి
 చేసిన వింగులో తీసిన ఫోటో
 ఎడమనుంచి కుడికి
 నడుమనున్న నవ విలాసినిగా
 నా పేరు నాగరికతకి మారుపేరు
 గుర్రప్పందాల రోజున
 విర్రవీగే సాటి అడవాళ్ళ వీపుమీద దెబ్బలాగ
 రేసుకోర్సులో సరికొత్త ఫాషన్లు
 ప్రవేశపెట్టే నవీన స్త్రీగా
 నా రూపు సింగారానికీ కనువిప్పు
 చీకూ చింతాలేని జీవితం తెన్నిన కోర్సులో
 తీరుబాటు రాకెట్ విలీనం బంతి
 అలసి పోకుండా అతి సున్నితంగా
 అడడం నా ఆదర్శం

కొడుకు

ఎవరెట్టు ఎక్కడం సులభం
 అతి సామాన్యులకి అందరాని
 ఆదర్శ పర్వత శిఖరాల చుట్టూ

అరంలేని అరంకాని అభిప్రాయాలు
 నీటి మేఘాలు అభిలాషలు పొగమంచు
 మీరు నోరు తెరవకముందూ
 మీకీ మలాకా జాంపండు
 ప్రేజెంటు చేద్దామనుకొన్నాను
 సున్నితమైన బురడలో
 సుతారంగా జారేవాళ్ళు
 కాంక్రీటు రోడ్డుమీద
 కాంక్రీటు భావాలతో నడువలేరు
 ఏబ్ స్ట్రాక్ అదర్బాలలో ఈదేవాళ్ళు
 యాబ్ సెంటీ లేండు లార్డులకన్నా మంచివాళ్ళు
 మా నాన్నగారితో మీ నాన్నగారు
 మా నేల మాన్యంలో గుప్తం చేయించబడ్డ
 నిత్యం ఊపిరి పీలుస్తున్నా
 అత్యద్భుతంగా చచ్చిపోయిన
 మాట్లాడే చిలుకతో మాట్లాడుతున్నారు
 మీరుకూడా వెళ్ళిచూడండి
 దాని స్వరపేటికని తణిఖీచేయండి

ఒకటవ అమ్మాయి

పురాతన వస్తువులు ప్రదర్శించడం
 అధునాతన స్త్రీలవ్యామోహం
 నేల మాన్యంలోకి మెట్లున్నాయా
 గాలి వెల్తురూ ఉంటాయా

కొడుగు

ఆధునిక రంగేళి యువతుల
 ఆధునిక ఆదర్శాలలో కన్నా

ఎక్కువగాలి మిక్కిలి వెలుగు

నేల మాన్యంలో బాగాఉంటాయి

దారి ఇటువైపు

నేరుగా వెళ్లండి...

...అమ్మయ్య !

బండికి రెండు చక్రాలు కావాలట

రేడియో సెట్టుకి ఏరియల్ ఎర్నా ఉండాలట

సూర్యుడి రథానికి ఒకటే చక్రం

భార్యా భర్తల ఎర్నా ఏరియల్స్ న్నా

ఏకాభిప్రాయం అనే విద్యుచ్ఛక్తి

లేకపోతే సెట్టు పలకడం సున్నా

నిశ్శబ్దాన్ని సహించలేని స్త్రీతో మాట్లాడడంకన్నా

నిరంతరం హోరతో నీలికడలిని

చూస్తూ కూర్చుంటే దొరుకుతుంది రెస్టు

ఆ పిల్లని పెళ్ళాడడం కన్నా

ఆ సముద్రంలో పడిపోవడం బెస్టు

ఒక అందమైన ఆడపిల్లయొక్క

అందవికారమైన భావాలు చూశాను

బయట నాకోసం కాచుకొనే రెండోపిల్ల

నేను జీవితంలో కాచుకొని ఎదురు

చూసే పిల్లేమో చూద్దాం

అయితే ఆ పిల్లకే పండిద్దాం

గంట కొడితే సర్వంట్లు పలుకుతాడు

(గంట కొడుతాడు)

నేవకుడు

ఏం బాబూ !

దొరికిందా మీ ప్రశ్నకు జవాబు ?

కొ డు కు

సేవకా ! నా కల్యాణ నాక నావిరుడవుతావా
ప్రశాంతమైన ప్రకృతిలోకి
ప్రభాతాన్ని ప్రవేశపెట్టే
కోడిపుంజు లాంటివాడా ! ఆ
ఆడపిల్లని ప్రవేశపెట్టు

సేవకుడు

నాన్న గారు రావద్దా బాబూ
పెద్దోళ్ళు సెప్పందే పెళ్ళిసూపులు
పద్మాలులేని నాటకంలా ఉంటుంది.

కొ డు కు

ప్రజాస్వామిక సూత్రాల ప్రకారం
ప్రతి యువకుడు తన పార్టీని ఎన్నుకోవచ్చు
ప్రవేశపెట్టు, ప్రవేశపెట్టు

సేవకుడు

సి తం

కొ డు కు

నీళ్ళులేని నదిలో
మొసళ్ళుంటాయా
నీళ్ళులేని నదిలోని పడవకి
తెరచాప ఆనవసగం
ఆనందానికే వీలులేని జీవితంగా
ఆర్థం చేసుకోలేని భార్య దండుగ
నీళ్ళులేని నదిలో !
తాచేళ్ళు ఏమాతాయి ?...

రెండో అమ్మాయి

నమస్తే !

క్షమిస్తే చెప్తాను

మా నాన్నగారు అర్జంటు పనిమీద

అర్జంటుగా వెళ్ళారు

అర్జంటుగా ఎవరో మోసం చేయాలట

కొడుకు

వ్యాపారానికి విశ్వాసం, వినియోగం

సహజంగా ఉండే చేతులు

యాంత్రిక నాగరికతలో

కుతంత్రాల చక్రాలలో

వ్యాపారపు సహజ హస్తాలు విరిగిపోతే

మోసం, స్వార్థం దానికి క్రియ చేతులు

పుట్టచేతులులాగ కనబడే పెట్టుడు చేతులు

మీ నాన్నగారు వ్యాపారస్థులైతే

మోసం చెయ్యడం వారి జన్మహక్కు

రెండో అమ్మాయి

• తెలివోనుమీద ప్రపంచాన్ని బేరం చెయ్యడం

తెలిగ్రాంమీద సమస్తాన్ని అమ్మివేయడం

వస్తువులు లేకుండా వ్యాపారం చెయ్యడం

చూసూఉండగా కోటిశ్వరుడు

విసుపోయేలోపున లేకి బికారి

ఆధునిక వ్యాపారం అంటే నాకిష్టం

అందులో నావాళ్ళకి మాత్రం రాకూడదు నష్టం

కొండుకు

కొండమీద పడి విరిగినా
 కొండంత ధైర్యంగల తరంగంలాగ
 కనబడుతున్నారు మీరు
 మీ మనస్సు ఎంతదృఢమైనది
 మీ భావాలెంత గాఢమైనవి
 మీ నాన్నగారు మోసగించడానికి
 అరెంటుగా వెళ్ళారని
 అతి పెయిన్ గా చెప్పారు
 మీ మెదడెంత నిష్కల్మషమైనది
 మీకీ మలాకా జాంపండు
 ఇవ్వాలని ఉంది

రెండో అమ్మాయి

సమాన హోదా గలవాళ్ళ మధ్య
 ప్రమాద మేముంటుంది నిజంచెప్తే
 మీరిస్తున్న ఈ పండు బాగు లేదనుకుంటాను
 మీ రిస్తున్నారు గనుక తీసుకుంటాను
 మా నాన్నగారు వ్యాపారంలో
 లోకాన్ని మోసం చేస్తున్నట్టు
 తెచ్చిపెట్టుకున్న విశ్వాసాలతో
 అరువు తెచ్చుకొన్న భావాలతో
 అతి మర్యాదగా జీవించడం నాకిష్టం

కొండుకు

అంటే అర్థం చెప్పండి
 అసలు అర్థం వుంటే !

రెండో అమ్మాయి

ఎన్నడూ తలుపులు తెరవని బీరువాలో
 ఎవ్వరూ తెరచి చూడని పుస్తకాలు
 ఎప్పుడూ తరచి చూడని ఇజాలు
 మా యింట్లో మేజాలమీద మేలైన కూజాలు
 నాజూకైన చీరలు కట్టుకొనడం
 నాజూకే తే అవే ధరిస్తాను
 ముతక ఖద్దరు చీరలు కట్టుకొని
 వోటింగ్ కి వెళ్ళడం దేశభక్తి అయితే
 అవశ్యం అదే చేస్తాను
 మనసులోని విషయాలు
 మనసులోనే దాచుకోవడం మర్యాదాకానప్పుడు
 మనసుపైకి తీసుకొస్తాను
 నా ఊహలు కారులో పోవాలంటే పోతాయి
 కాలి నడకని సాగమంటే సాగుతాయి

కొడుకు

- గాలికోడి గాలివాటాన్ని చూపెడుతుంది
 గాని వేకువని తెలియచెయ్యదు
 నీరు పల్లానికి పారుతుంది గాని
 నిలువ నీరు మంచిది కాదు
 పొరపాటున మీకు మలాకా జాంపండు ఇచ్చాను,
 అది నాకు ఇచ్చేయ్యండి ఈ
 యాపిలుపండు తీసుకోండి

రెండో అమ్మాయి

మీరు ఏఫలం స్వీకరించమంటే
 అదే స్వీకరిస్తాను

మా నాన్న ఎవర్ని వరించ మంటే
వారి నే వరిస్తాను

కొడుకు

మా నేల మాన్యంలో
మా నాన్నగా రున్నారు
అతి పురాతన వస్తువులు
అతిథులకు చూపిస్తున్నారు
వాటిని పరికించడమే
నేటికి ఘోషము

రెండో ఆమ్మాయి

అదే ఘోషమే
అవశ్యం చూస్తాను
దారి ఎటు ?

కొడుకు

ఇటు...ఇటు...
అభిప్రాయాలు లేనివాళ్ళని ఆర్థం చేసుకోవచ్చు
ఆశయాలు లేనివాళ్ళని జీవించడానికి అనుమతించవచ్చు
ఏయెండ కాగొడుగు పట్టేవాళ్ళని
ఎన్నడూ క్షమించలేము

(గంట కొడుతాడు)

సేవకుడు

బాబూ ! ఏం సెలవు ?

కొడుకు

సెలవులేని ఉద్యోగంలాగుంది నా మనస్సు
ఏదీ ఆమూడో ఆమ్మాయి

ఏదీ ఈ పండుపుచ్చుకొని
నా జీవితాన్ని పండించే ఆషాఢ మేఘం

సేవకుడు

ఎవరూ రాలేదండి
బయ్యలెవరూ లేరండి

కొ డు కు

నాన్న గారు ముగ్గురొస్తారని చెప్పారు
ఇద్దరు నా పరీక్షలో తప్పారు
ఏదీ ఆ మూడో అమ్మాయి
ఏదీ నా ఊహాసుందరి

సేవకుడు

ఇంకా రాలేదండీ
సినబాబుగారూ ! ఆకలేస్తోంది
ఆ పండు నా కిస్తారా అండీ

కొ డు కు

ఇది పండుకాదు
నా హృదయం
ఇది ఆకలి తీర్చదు
కోరినది సమకూర్చదు
సేవకా ! నీ వెందుకు
ఐంద్ర జాలికుడవు కాకూడదు
నే కోరిన కన్నీయ
నెందుకు తీసుకు రాకూడదు
ద్వారబంధం ముందు నిలబడు
రాగ బంధాన్ని తీసుకురా

సేవకుడు

సి తం

కొ డు కు

ప్రయాణం మొదలెట్టకూడదు
 ప్రణయం గురించి తలంచకూడదు
 ప్రయాణం మొదలెడితే
 గమ్యాన్ని చేరుకోవాలి
 ప్రణయం గురించి తలంచితే
 ప్రేయసిని వరించాలి
 కణకణలాడే వింతచీకటి
 మనసునిండా ఆవరించింది
 ఏ చంద్రముఖి నవ్వుల వెన్నెలతో
 యీ చీకటి తెల్లనవుతుంది
 ఏ పల్లవపాణి మృదుస్పర్శతో
 ఈ హృదయం పల్లవిస్తుంది
 తల్లడిల్లే ఊహలు చల్లబడతవి
 నా భవిష్యత్తుని పంచుకొని
 నాతో సమానంగా ఊపిరి పీల్చుకొని
 నన్ను పరిపూర్ణుని చేయమని
 నేను ఆహ్వానిస్తున్న సుందరి చిరునామా ఏమిటి ?
 సాకీను ఏది ? సఖి ఎక్కడ ?

ఊహాసుందరి

నమస్కారం !

కొ మ కు

మీకు నమస్కరించడానికి
నాకు మనస్కరించడంలేదు
ఎవరుమీరు ? అయినా నమస్కరిస్తాను

ఊహాసుందరి

సెలయేటిలో పడివుండే
గులకరాయిని ఎవరునీవని
అడిగితే ఏమని చెపుతుంది
మసక చీకటిలో
రొజుగాలిలో ఎగిరే
చిత్తుకాగితాన్ని ఎవరునువ్వని
అడిగితే ఏమని చెపుతుంది
అకాశంలో పల్లీలు కొడుతున్న
తెగిన గాలిపడగనీ
సరోవరంలో నీటిబుడగనీ
ఎవరు మీరని అడిగితే
ఏమని సమాధానం చెప్తాయి

కొ డు కు

•సమాధానం రాకపోయినా
ప్రశ్నించడం సహజం
ప్రశ్నించాక జవాబు
రాబట్టడం నెజం
ఎందుకొచ్చారు ఇక్కడికి ?

ఊహాసుందరి

పుష్పం ఎందుకు వికస్తుందో
పుష్పానికి తెలుసునా

గాలి ఎందుకు వీస్తుందో
 ఎవరికి తెలుసు
 ఘాట్ రీలలో చక్రాలలో చక్రం
 తా నెందుకు తిరుగుతుందో
 తనని తాను ప్రశ్నించుకొనదు
 తక్కిన చక్రాలతో పాటు
 తను కూడా తిరుగుతుంది
 తతిమ్మా చక్రాలు విరిగినప్పుడు
 తను కూడా విరుగుతుంది

కొడుగు

సృష్టి ఎక్కడ మొదలైందో
 దృష్టికి అందక పోవచ్చు
 మీ జీవన ప్రయాణం ఏదేమిట
 మొదలయిందో మీరు మర్చిపోయినా
 ఇక్కడికి రావడానికి నుండు
 ఎక్కడనుంచి బయలుదేరారు ?
 ఇక్కడనుంచి మీరు
 ఎక్కడికి వెళ్తారు ?

ఊహాసుందరి

చీకట్లో బయలుదేరాను
 వెలుగులోకి వెళ్లాలనుకుంటాను
 విరోధం నుంచి విడివడ్డాను
 స్నేహంలోకి పోవాలనుకుంటున్నాను
 ఒంటరిగా బయల్దేరాను
 జంటను వెతుక్కోవాలనుకుంటున్నాను

నిన్నటిదాకా జైల్లో ఉన్నాను
ఇప్పుడే ఇలా వచ్చాను

కొడుకు

ఏమిటి మీరు చేసిన ఘోరం
ఏమిటి మీరుచేసిన నేరం ?

ఊహాసుందరి

అక్షరాలలో పరుషాలుండకూడదన్నాను
ఆశయాల బియ్యంలో అవరోధాల
మట్టి బెడ్డులుండకూడదన్నాను
చూపు తిన్నగా ఉండాలన్నాను
ఊపిరి పీల్చడం నేరం కాదన్నాను
ఉద్దేశాలు సవ్యంగా ఉండాలన్నాను
ఎరువు తెచ్చుకున్న భావాలని
ఎరువుగావాడి ఆభిప్రాయాలను పండించకూడదన్నాను.
అనాధగా అసహాయగా ఉండడం నా నేరాలు
అవనివాళ్లూ అయినవాళ్లూ నాజైలు

కొడుకు

మీ రెవ్వరో నాకుడిచెయ్యిలాగున్నారు
నా ఎడమకన్ను మీరైతే ఎంకో బాగుంటుంది
నా హృదయం ఖాళీగానే ఉంది
అందులో మీరు-

ఊహాసుందరి

-చైతన్యం కావాలి జీవించడానికి ; చలనం కావాలి.

కొడుగు

నా హృదయంలో చేతనృపు గనులున్నాయి
నా మనస్సులో నిరంతర సంచలనం ఉంది
నా ఆలోచన జలపాతం
నా ఆవేదన అగ్ని పర్వతం...

ఊహాసుందరి

నా తెల్లకాగితం మనస్సుమీద
కుదురైన అక్షరాలు రాసే వాళ్ళెవరు
ఆ అక్షరాలకి అరం కల్పించేదెవరు
నా హృదయం ఫిడేలుకి
కమాను ఎవరు ? నాకు
కావలసిన దేమిటో మీకు తెలియదు

కొడుగు

ఏమిటి ? ఏమిటి ?
మీకు కావలసిన దేమిటి ?

ఊహాసుందరి

నా కాళ్ళకి బలం
నా కళ్ళకి వెలుగు
నా హృదయానికి చోటు
నా స్త్రీమరు లంగరు దించడానికి
కావలసినంత లోతు

కొడుగు

అన్నీ ఈఫలంలోనే ఉన్నవి
ఇది స్వీకరించు
ఇది నా హృదయం

ఊహాసుందరి

అది మీ మది అయితే
అది నా ఎదలో స్వప్నం అయితే
స్వీకరిస్తాను ఇవ్వండి

కొ డు కు

ఇప్పుడు నాకలకి ఆకారం వచ్చింది
నా ఆశకి చూపు వచ్చింది
నాగొంతుకలో గానం హెచ్చింది
నా కళ్ళలో వసంతం విచ్చింది

సేవకుడు

సినబాబుగోరూ
మూడో అమ్మాయి నాన్న గారొచ్చారు
ఆరితో అమ్మాయిని తీసుకొచ్చారు

ధనవంతుడు

క్షమించాలి లేటయింది
అమ్మాయి ఏడువారాల నగలు పెట్టుకొనడంలో
ఆలస్యమైంది ఇదిగో అమ్మాయి

మూడో అమ్మాయి

వందనం, మీకు అభివందనం.....

ధనవంతుడు

ఏరీ మీ నాన్నగారు ?

కొ డు కు

నేలమాన్యంలో ఉన్నారు వారు
ఏల మీరుకూడా అక్కడికి వెళ్ళకూడదు !

ధనవంతుడు

మా అమ్మాయిని కన్నారా చూసుకోనాయనా
నచ్చితే వెంటనే పెళ్ళిచేసుకో
భరతనాట్యం నేర్పించాను

మూడో అమ్మాయి

భర్త ఉద్దేశాల తాళాలలో
భరతనాట్యం చెయ్యగలను

ధనవంతుడు

సంగీతం నేర్పించాను

మూడో అమ్మాయి

నాధుడి నిర్దేశాల శ్రుతులో
అభిప్రాయ భేదాల అపశ్రుతులు
రాకుండా లేకుండా పాడగలను

ధనవంతుడు

అమ్మాయి నగలుచూడు
అమ్మాయిని చూడు

కొడుకు

క్షమించాలి, శమించాలి
నా ఉత్తరం మీద చిరునామా
నేనప్పుడే లిఖించుకున్నాను
నా భవిష్యత్కాలాన్ని
దుకూలంగా అప్పుడే ధరించుకున్నాను
నాచేతిలోని జీవఫలాన్ని
నా భాగ్యదేవతకి సమర్పించుకున్నాను

తండ్రి

ఏమిటా అబ్బాయి—ఎంచుకొన్నావా ?
రండి రండి నేల మాన్యంలోంచి బయటికి రండి
మా అబ్బాయి ఎవరో ఎంచుకొన్నాడు

మొదటి అమ్మాయి
నేల మాన్యం బాగుంది

రెండో అమ్మాయి
అందులో చీకటి మరీ బాగుంది

శ్రీమంతుడు
మా అమ్మాయిని చేసుకుంటావా నాయనా ?

తండ్రి
ఎవరమ్మాయిని ఎంచుకున్నావురా ?
ఎవరు నీ జీవితాన్ని పంచుకొంటున్నారు ?

కొడుకు
ఎవరమ్మాయి నాకు తెలియదు
ఈమె నా పంచప్రాణాల వెరసి
ఈమె నాభూత భవిష్యత్వరమాన ప్రేయసి

తండ్రి
ఎవరీ అమ్మాయి ?

ధనవంతుడు
అలంకారాలేవే !

మొదటి అమ్మాయి
నాజాకుగా లేదే !

రెండో అమ్మాయి
అదే ఫేషనేమా !

మూడో అమ్మాయి
భరతనాట్యం వచ్చా ?

తండ్రి
అమ్మాయి - ఎవరు మీ తండ్రి ?

ఊహాసుందరి
నాగలి నాతండ్రి

తండ్రి
ఎవరు మీ తల్లి ?

ఊహాసుందరి
సృష్టి నా తల్లి

తండ్రి
ఏమిటి నీ ఆస్తి

ఊహాసుందరి
ఎవరికై నా ఆస్తి ఏముంటుంది ?
సంగీతంలో సప్తస్వరాలు
సాహిత్యంలో ఏదై రెండు అక్షరాలు

తండ్రి
ఏమిటి నీ వృత్తి ?

ఊహాసుందరి

గుణింతం నా వృత్తి

తండ్రి

తప్పపని చేశావురా అబ్బాయి
పప్పులో కాలు వేశావు
నేను చెప్పిన ముగ్గురు అమ్మాయిల్లో
ఈ అమ్మాయి చేరదు
ఆ అమ్మాయి చేతిలోని పండు లాక్కో
ఈ ముగ్గురులో ఒకర్ని ఎంచుకో

కొడుగు

- సముద్రంలో కలిసిపోయిన నదిని
వెనక్కి మళ్ళించడం కష్టం
అర్పించిన హృదయాన్ని
తీసుకోవడం అసాధ్యం
ఇచ్చట కొచ్చిన మూడవ అమ్మాయి ఈమె
నా జీవితంలోని మూడవకాలం ఈమె
• నా ఒకటవకాలం, అనగా, గతంమీరు
రెండవకాలం, అనగా, ప్రస్తుతం నేను
మీరు ఇవ్వమన్న ఫలం
నాభావికి అంకితం

తండ్రి

నువ్వు స్వీకరించినా లోకం
అంగీకరించవద్దా ?
నీ కలలు నీవే నా

నీ కన్నీళ్ళు మట్టుకూ సావి
 నీ వెలుతురు నీదే నా
 నీ చీకటిమట్టుకూ నాది

ఊహాసుందరి

మానవ గడియారానికి ఒక్కసారి కీ చాలు
 అది మీరు...

కలకాలం మెయిక్ స్ప్రింగ్ కావాలి
 అది నేను...

మగవాడి జీవితం ఒక బైసికిలు
 దాని ముందుచక్రానికి బ్రేకు తండ్రి
 వెనుక చక్రానికి బ్రేకు భార్య

శ్రీమంతుడు

రంగుని ప్రేమిస్తా డనుకొన్నాను...

ధనవంతుడు

బంగారాన్ని వరిస్తా డనుకొన్నాను...

రెండోఅమ్మాయి

వ్యాపార పుత్రికను నన్ను
 వరించక తప్పదనుకొన్నాను...

మొదటి అమ్మాయి

సున్నితంగా లేని, ఖరీదైన
 కళ్ళు లేనిదాన్ని వరించాడు
 సీతాకోక చిలుకలం ముగ్గురం
 ప్రీతితో ఒకర్ని వరించ మన్నపుడు

గొంగళీ పురుగుని ఎన్నుకొన్నాడు
గొంగళీ పురుగుని ఎన్నుకొన్నాడు

కొడుకు

మా నేల మాన్యంలో మరణించినా
మాట్లాడే చచ్చిపోయిన చిలుకకన్నా
వింతరకం చిలుకలు మీరు
ఫాషను చెప్పే పలుకులు
పలుకుతారు మీరు
మీరు సీతాకోక చిలుకలు కారు
మీ రంగులు సహజమైనవి కావు
మీ భావాలు నిజమైనవి కావు
నా గొంగళీ పురుగు నాకు చాలు
నా జీవిత పత్రాన్ని ఆహారంగా స్వీకరించి
నామీద తన జీవితం గూడుకట్టుకొని
నన్ను అంటిపెట్టుకొని
నా బ్రతుకులో నిద్రపోయి
నా స్వప్నాలలోకి సీతాకోక చిలుకగా
ఎగిరి ఎగిరి ఆనందాన్ని వ్యగలిగే
ఈ గొంగళీ పురుగు నాకు చాలు
ఇందులోంచే రాగలదు నిజమైన నిజం

నేవకుడు

బాబుగారూ! బాబుగారూ!

మన నేలమాన్యంలో సచ్చిపోయినా
సిలక మల్లా బతికింది
దాని ముక్కుతో ఈ బల్లనెక్క మీద
ఏటో రాసింది నూడండి....

మొదటి అమ్మాయి

ఏం రాసింది ?

రెండో అమ్మాయి

ఎలా రాసింది ?

శ్రీమంతుడు

మాట్లాడే చిలుక రాతకూడా

రాస్తుందా... ఏం రాసింది

తండ్రి

మరణించినా మాట్లాడే

మా రామచిలుక

మళ్ళీ బతికి రాసిన మాటలు

రెండే అక్షరాలున్నాయి

కొడుకు

మొదటి అక్షరం : పే

ఊహ సుందరి

రెండవ అక్షరం : మ

ఇదూ

కూడబలికే చదివితే

‘జీవితం’ అని అర్థం.

కమ్మని లతాంతముల
 దుమ్ము నెగజిమ్ము శక
 టమ్ముల కఠోర నిన
 దమ్ము లెసగన్ 'జూ'
 ఇమ్ముచెడ చిక్కపు గృ
 హమ్ముల వసించెడి పి
 కమ్ములు గళాల నిగ
 శమ్ములు ధరించన్
 జుమ్మునుచు ఈగలు వ
 నమ్ముల చరించి భ్రమ
 రమ్ముల కొరంత కుసు
 మమ్ములకు దీర్చన్
 తెమ్మెరలు వీచక మ
 నమ్ము నన పూచక భ
 యమ్ముగ శరించె నగ
 రమ్మున వసంతం

ప్రేమికులకు నగరంలో

ఆమని అనవసరం

కామన లుద్దీపించడానికి

ఈ మహానరకంలో

కావలసినన్ని సదుపాయాలున్నవి

స్వర్గాలున్నవి

గతాన్ని ఎదిరించి

స్వగతాన్ని వరించి

పంజరంలో ఇముడ లేక

పల్లెలో ప్రాణవాయువులు పీల్చ లేక

బొగ్గుపులుసు గాలుల

బోనులోకి, సూర్యుడు,

వినయ విధేయతలున్న

సర్క్స్ జంతువులాగ

నగరంలోనికి పునఃప్రవేశించాడు

తగరంలా యథాశక్తి మెరిశాడు

నగరమనే వడ్డి వ్యాపారివద్ద

నగలాంటి తనజీవితం తాకట్టు పెట్టాడు

ఆఫీసుల కార్ఖానాలో

అతిచిన్న చక్రంగా బ్రతకడానికి

అంగీకరించి అమ్ముడు పోయాడు

వైవాహిక జీవితమనే స్విమ్మింగ్ పూల్లో

వైపుతో ఈదడానికి ముందు

ప్రణయమనే షవర్ బాత్
ప్రారంభించాడు

“కాఫీకి కవితకీ జ్వరంబుచి వచ్చి
కళ్ళుమెదళ్ళు వరవల్లు తొక్కి
రాళ్ళు నీళ్ళుగా, నీళ్ళు వడగళ్ళ ముళ్ళుగా మారి
ఒళ్ళంతా తేళ్ళు జెర్రెలూ పాకి
రూళ్ళ కర్రలాంటి రూటు మెలికలు తిరిగితే
నో ఓవర్ టేకింగ్ - భావాల స్పీడు పదిమైళ్ళు
బస్సు లేటయింది ప్రేయసీ! మిస్సు అవుతానా
తమస్సులో మన ఎంగేజి మెంటుకి?
కాచుకుని వాచిన కళ్ళు కొంచెం తుడుచుకో
వాచీ దయచేసి వెనక్కితిప్పుకో ప్రియతమా!

ప్రీజ్ వెయిట్

భ్రమించిన నా సెరిబ్రంలోని కోరికలు తిలకించి
నీ మెడుల్లా ఆబ్లాంగేటా పులకించి పులకించి
నా ప్రేమలేఖల బంగీమీద
నీ అంగీకారాల పోష్టు ముద్రలువేసి
కలలో కలుసు కోడం మానేద్దాం ప్రియరాలా!
పబ్లిక్ పార్కులో పబ్లిక్ బెంచీమీద
పబ్లిక్ గానే కలుసు కొందాం
సబ్లిమేట్ చేసుకోడం ఎందుకు వాంఛలు
పాబ్లో పికాసో గుయర్ని కా బొమ్మలో మాదిరిగా
సూర్య బింబాన్ని బెడ్ రూం లేంపుతో వెలిగిద్దాం

హీబ్రూభాషలాగ నవ్వడి చేసే బానిస సముద్రం
 జీబ్రాలాగ లైట్ హాసు ఆల్ జీబ్రాలాగ నక్షత్రాలు
 అభవీధిలో అభ్రకం శకలంలాగ అశుభజ్యోతన్న
 ఈసురోమని ఇసుకలో కాల్గి డుక్కొనే గ స్తీపోలీసు
 ఫేసు పొడరు ఊడిపోతున్న ఆంగ్లోఇండియన్ అమ్మాయి
 భూయింగ్ గమ్ము నమలుతున్న ఆంగ్లోఅబ్బాయి
 భూయింగ్

పెర థెక్టు వాతావరణం నెచ్చెలీ కరక్టుఎట్రాస్ఫియరు

[టాక్సీ వెయిటింగ్ చార్జీలు పెరుగుతున్నాయ్
 బేక్సీటులోనే తొందరగా ప్రేమ మాటలుముగించే
 ద్వామా]

ప్రేమ ఎక్స్ప్రెస్ చెయ్యడానికి ఐడియల్ వెదర్
 డార్లింగ్!

సంజెవేళ సముద్ర తీరాన బఠాణీలు కొనడం ఎందుకు
 ఐస్ క్రీం పార్లార్ లో పీచ్ మల్బా ఇప్పించనా హానీ!

రోడ్డువార మూడు మూరల సన్నజాజుల దండకన్నా
 ఈవినింగ్ బజారులో క్యూటెక్సుకొని ప్రజెంటుచేస్తా
 టెక్నికల్ హాబీఉడ్ ఫ్రీ-డీ మేటనీకివేల్దామా స్వీట్!

వచ్చే సందేనాడు సింప్లీ మార్వలెస్ సినిమా ఉంది

[వచ్చే ఆదివారం ఓవర్ టైం పని చెయ్యాలంటాడు
 మచ్చుకై నా సింపతీలేని ఆఫీసరాధముడు]

ఇవాళ ఇక్కడికే బీచిలోకూర్చొని జీడిపప్పుతిందాం
 చెట్టాపట్టాలు కట్టుకొని కెరటాలు చూస్తూ
 స్వప్నాలు కందాం

ఇండియా కాఫీ హాసు మూసేశారు కనుక
 నేటికి ఇరానీలో టీ యే తాగుదాం (అదేచౌక)
 ఎల్లుండి నారూం మేట్ ఊరికెళుతున్నాడు
 ఆవలెల్లుండి ఆఫీసులో ఆఫ్ తీసుకొంటాను
 ఇంకి)మెంటు ఇవ్వగానే పెళ్ళిచేసుకొందాం
 ఇలాగే ప్రస్తుతానికి కలుసుకొంటూ ఉందాం

[జేబులు ఖాళీ బరాబరు : కారణమేమిటి? నెలాఖరు!]
 ఆవలెల్లుండి అవశ్యం నా రూము కొస్తావుకదూ
 టాక్సీని పంపించెయ్యడం పొరపాటైంది
 ఆఖరి బస్సు వెళిపోతుంది లేద్దామా స్వీట్ హార్ట్”

దేవదుందుభులు మోగ లేదు
 దేశం పండుగ చేసుకోలేదు
 రాకపోకలు ఆగిపోలేదు
 రహదారులు రమణీయంగా లేవు
 పెళ్ళిపందిరి వేయ లేదు
 కల్లాపులుజల్లి రంగవల్లి కలు పెట్ట లేదు

మామిడాకులు కట్టలేదు
 మనోజ్ఞ మైన అలంకరణలులేవు
 రిజస్ట్రార్ క చేరేలోనున్న
 గుమాస్తాలు కన్నెత్తి కలంవిడిచి చూడలేదు
 మంత్రాల అనలవేదిక ముందుకాక
 యంత్రాల అనిల వీచికలందు
 ఎన్ జీవో సూర్యుని వివాహం
 ఎవరూ లక్ష్యపెట్టకుండా జరిగింది
 సంతకాలు పెట్టిన సాక్షులు
 సంతసించారో లేదో చెప్పలేము
 పైలుకాగితాలమీద నవారు ముడివేసి
 వాళ్ల జీవితాలు అధికారరీత్యా ముడివేసినట్లు
 రిజిస్ట్రారు ప్రకటించినట్టుకూడా చెప్పలేము
 గుమస్తా చేయిచాపినట్టుమాత్రం చెప్పగలం
 చూస్తున్నవాళ్ల సంగతి కేంగాని
 సూర్యుని సహధర్మ ఇహకర్మచారిణి గర్భంలో
 రూపం ఏర్పరుచుకొంటున్న పాప
 లోపల లోపల ఉబ్బిపోయింది
 తక్కిన ప్రపంచం మాటేమోగాని
 దంపతుల గుండెల్లో ఎండ చల్లబడింది
 వాళ్ళజీవితాలు మనోజ్ఞంగా ప్రేమ
 వజ్రాలతో అలంకరించు కున్నాయి
 మనస్సుల అనురాగ ద్వారబంధాల
 మమతల మామిడాకులు వేళ్ళాడుతున్నాయి

కన్నీళ్లు, తియ్యనివి, కళ్లాపు జల్లి
 కామనలు రంగవల్లికలు దిద్దాయి
 విశాల హృదయాలు రెండూ ఒకటై
 పెళ్ళిపందిరిలాగ వెలుగసాగాయి
 వాళ్ళ రంగురంగుల కోరికల రహదారులు
 వర్ణణీయంగా రమణీయంగా ఉన్నాయి
 భవిష్యత్తు గురించి భయాలరాకపోకలు
 ప్రస్తుతం మనసులో ఆగిపోయాయి
 వాళ్ళకళ్ళకు దేశం పండుగ చేసుకున్నట్టుంది
 వాళ్ళ చెవులలో దేవదుందుభులు మ్రోగాయి...

96

200

100

చక్కని సంతోషాల చిలుక లెగిరిపోయాయి
 ఇక్కట్ల గబ్బిలాలు యింట్లో సిరపడాయి
 పదేళ్ళలో పాతికేళ్ళు గడచినట్లయి
 హృదయం అక్కడక్కడ తుప్పుపట్టింది

ముచ్చట్ల ముఖం ముడుతలు తేరింది
 పచ్చదనం ఎక్కడికో పారిపోయింది
 పుట్టింటివారి వద్దనుంచి పుట్టెడు దుఃఖాలూ
 నిట్టూర్పులూ అప్పులూ నికరంగా వచ్చాయి

మునుపటి జీవితాని కీనాటి బ్రతుకు
 • ఎనిమిదవ కార్బను కాపీలా కనబడి
 ఆశలూ ఆశయాలూ అలుక్కుపోయాయి
 శ్వాస తీసుకోవడమే కష్టంగా ఉంది

యతిప్రాసలూ గణాలూ అన్నీ కుదిరిననా
 అతకని అర్థాల కందగర్భసీసంలాగ
 నియమాలకు తల ఒగ్గి చరియిస్తున్నా
 నిరర్థకంగా బతుకు తున్నాడు సూర్యుడు

కాళ్ళు వాటంతట అవి కచ్చేరికి పోతాయి
 కలం దానంతట అది రాసుకు పోతుంది
 ఒళ్ళు ఒకంతట విశ్రాంతి తీసుకోలేదు
 కళ్ళు తమనుండి కారే అశ్రువులు దాచుకోలేవు

ఒకనాడు వితంతు వెదురై తే ఆమెపట్ల
 ప్రకటించేవాడు మదిలోన సానుభూతి
 ఇపుడెవరై నా తుమ్మి తే తన ముక్కుడుతుందని
 అపశకునం అరిష్టాలకి పోస్టు బంట్లోతనుకుంటాడు

దేవాలయాల కెన్నడూ పోనివా డీనాడు
 దేవుడనే లాటరీ టిక్కెట్టుకొనుక్కున్నాడు
 స్వర్గమనే డర్బీ స్వీపులోని సౌఖ్యాలడబ్బు
 సాక్షాత్తూ ఇక్కడే ఇమ్మని కోరుకుంటున్నాడు

రెండుగంటల రాత్రి, ఎండి వరుగైన సతి
 రెండు కన్నులలోకి తొంగిదూస్తాడు
 చిద్రుప లైన స్వప్నాల సేకరిస్తాడు
 నిద్రలో తెలివిలో ఇలా తలపోస్తాడు

“హస్తమా? మస్తిష్కమా
 సృష్టిస్త ఈ జగత్తును
 భగవంతుడా? బలవంతుడా
 విధిస్త ఈ విపత్తుని
 భగవంతుని చిరునామా
 జగమందే దొరుకుతుందా?
 సుఖమెరుగని నా జీవం
 కలకాలం సాగుతుందా?”

బలవంతుని సామ్రాజ్యం
 చిరకాలం జరుగుతుందా ?
 బలవంతుడే భగవంతుడా
 ధనవంతుడే భగవంతుడా
 భగవంతుని కొలతలు ఏమిటి ?
 అస లాతడి ఆఫీసెక్కడ ?

ఆదిశక్తి ఆకారం ఏమిటి ?
 సాణువా చంచల రేణువా
 బిందువా అవధిలేని సింధువా ?
 ఊహల నడిపించే ప్రాణమా
 ఊపిరి చంపే కృపాణమా
 అనిలమా ? అనలమా ?
 మన్నా ? మిన్నా ? నీరా ?
 అన్నీ కలసిన రూపమా ?
 ఎవరయ్యా కారణం
 మానదా నా ప్రశ్నల వ్రణం
 దేవునికి దరఖాస్తు పెట్టేందుకు
 ఏది ప్రాపరుఛానలు
 అవకాశాల ప్లాటుఫారాలు
 అదృష్టాల రైళ్ళూ ఏమీలేని
 సిటీబుకింగ్ ఆఫీసేనా
 జీవితం ?

పాఠేసుకొన్న నాపసితనం ఎక్కడుంది ?
 పగిలిపోయిన కలల పెంకులు
 బాగా అతికించ గల వాడెవరు ?

నేనెవర్ని ? నే నెవర్ని ?
 నా పక్కన శయనించే
 ఈ మాజీ చక్కదన మెవరు ?
 నువ్వెవరు ?

నీవు నాలో లోలోపలి నేత్రానివా ?
 నాకు నేను లిఖించుకొన్న శిక్షాపత్రానివా ?
 నీవు నా మోక్షకిరణాల నాపే ఛత్రానివా
 నీవు నా ఆశాలతలు ఖండించే లవిత్రానివా ?

నేను నివురుకప్పిన విజ్ఞాన హోమాగ్ని నా
 తుప్పుపట్టి పనికిరానట్టి శతఘ్ని నా
 నీకు ఎన్నడూ తీర్చలేని ఋణాన్నా
 నీపాలిటి కాపాలికుల కృపాణాన్నా

నువ్వెవరివి నే నెవర్ని
 ఎక్కడికీ సృష్టి నడక ?
 ఏటిలోన సగంలోన
 ఎందులకీ పుట్టి మునక

మెదడులో మబ్బు క్రమ్మి
 ఎడదలో గాలి రేగి
 చైతన్య సీమలో
 చెలరేగెను ప్రశ్నల గాలివాన
 గాలివాన హోరులోన
 కారణాల కలరుతాలు వినబడవు
 జన్మించిన తొలినాడే
 ప్రశ్నించెను నరుని మెదడు

నువ్వెవరివి నే నెవర్ని
 ఎక్కడకీ సృష్టినడక ?
 నాటినుండి నేటివరకు
 పునరపి పునరపి
 అవే సందేహాలు
 అవే నిర్వేదాలు
 కొలతల కందని దూరదూర తీరాల
 మినుకుమినుకు మనే చుక్కలార
 ఈ చిక్కును విప్పరేల
 నే నడిగే ప్రశ్నల తాళంచెవులకు
 సరిపోయే కారణాల తాళంకప్ప లెక్కడ ?
 విరహస్యాలు దాచిపెట్టిన
 గోడవున్న కు అవి వేసున్నవి
 బ్రతుకెందుల కింత చెదు
 నా కెందుకు సుఖంలేదు
 ఏ కితాబులో దొరుకుతుంది
 ఈ ప్రశ్నలకి జవాబు
 ఏ రబ్బరుతో చెరుగుతుంది
 • ఈ మృతనష్టపు నశిబు ? ? ?

102

క్లార్కు సూర్యారావు క్లార్కు సూర్యారావు
 పార్కులో కెళ్ళాడు పనిలోంచివచ్చి
 మేజాల భూజముల మేదినిలోంచి
 చిత్తాల చీటాల చిట్టడవిలోంచి

కొప్పకొని రోజుకొని రోజెల్ల గడపి
 గాలికై జాలికై గాలించగాను
 పార్కులోకొచ్చాడు వర్కులోనుంచి
 • క్లార్కు సూర్యారావు కాళ్ళీడ్చుకొచ్చి
 పార్కులో ఉంటారు పడుచుదంపతులు
 పార్కులో ఉంటారు పాత స్నేహితులు
 పార్కులో ఉంటారు పసి పిల్లవాళ్ళు
 పార్కులో ఉండనిది ప్రశాంత మొకటి

క్లార్కు సూర్యారావు పార్కులోనుంచి
 మార్కెట్టుకెళ్లాడు మార్పుకోసరము

మా ర్కెట్టులో మంచి సరుకులుంటాయి
డబ్బున్న వాళ్లకి దొరుకుతుంటాయి

మధ్యతరగతివాళ్ల కొరికితింటాయి
మనవాడి మనసుని తినివేస్తాయి
క్లార్కు సూర్యారావు మా ర్కెట్టునుంచి
కూర్కుతీద్దామని గృహమునకు పోయె

ఇల్లు ఇర్కటము ఆలి మర్కటము
ఆఫీసులో దొర, అసలు కర్కటకం
పార్కులో విశ్రాంతి కనలేడు తాను
మార్కుట్టులో సుఖము కొనలేడు తాను

క్లార్కు సూర్యారావు అర్కుడేగాని
కలకాలముండే గృహణానచిక్కె
తలుపులున్నవిగాని వలపులులేవు
అనుకోడమేగాని అనుభవం లేదు

కనుమూసి కనుతెరిచి కలగాంచుటే సదా
గుండెలో నున్నవి ఎండమావులు కదా
క్లార్కు సూర్యారావు క్లార్కు సూర్యారావు
కోర్కెల ఊబిలో కూరుకుపోయె

అలసిపోయెను అతడు తలుపు దగ్గరనె
తలుపు తట్టుటమాని తనువుమరచాడు
నిలుచున్న పాళాన నిదురపోయాడు
నిదురలో నిడుపై న కలను గన్నాడు

క్లార్కు సూర్యారావు క్లార్కు సూర్యారావు
 క్లార్కు- సూర్యారావు కలగన్నాడు
 కలలోన సూరన్న తన యింటకొచ్చె
 కష్టాలు నష్టాలు వెతలు కన్నీళ్ళు

పుస్తకట్టిన ఆలు పుట్టిగిటికేగె
 పుట్టెడు సౌఖ్యాలు స్వాగతము పలికె
 క్లార్కు సూర్యారావు కలకలాసవి
 మూర్కొనెను మూర్కొనెను ముచ్చటలగాలి

కలలోన సూరన్న తలపు తట్టాడు
 నట్టింటిలోనుంచి నాతి ఒకతొచ్చె
 వంటింటిలోనుంచి వనిత ఒకతొచ్చె
 పడకగదిలోనుంచి పడితి ఒకతొచ్చె

క్లార్కు సూర్యారావు క్లార్కు సూర్యారావు
 కమ్మగా నవ్వాడు కాంతిలను చూసి
 కలలోన సూరన్న కనబడగానె

- నట్టింటిలోచ్చెల్లి నగలు తెమ్మనదు

వంటింటిలో వదిన వడ్లు లేవనదు
 పడకగదిలో భార్య పస్తుపడుకొనదు
 క్లార్కు సూర్యారావు క్లార్కు సూర్యారావు
 కడకు సంతోషాన్ని కన్నాడుకలలో

కలలోన సూరన్న కనబడగానే
 తన పిల్ల లే తనను దెయ్యమనుకోరు

పొరుగింటిలో వాళ్ళు భూతమనుకోరు
ఇరుగింటి వాళ్ళ తను ఈసడించేను

కలలోన కలలోన కలలోన మాత్రం
క్లార్కు సూర్యారావు కడుబలశాలి
కలలోన తా నాగర్భశ్రీమంతుడు
అతగాడిపిల్లలకు ఆరోగ్యముండు

రస్కులు బిస్కెట్లు చాకెట్లు తిండి
ఇస్కూలు జీతాలు ఫస్టునే కట్టు
క్లార్కు సూర్యారావు కడసారికొడుకు
మార్కులను తెస్తాడు ఫస్టునే ఎపుడూ

కలలోన సూరన్న కలువరించాడు
తలుపుదగ్గర అతడు పలువరించాడు
రోగిష్టి పెళ్ళాము రొప్పుకొని వచ్చి
తలుపు తీసింది కన్ను మూసింది

క్లార్కు సూర్యారావు కరడుకట్టాడు
క్లార్కు సూర్యారావు మార్పల్క లేదు
క్లార్కు సూర్యారావు క్వొశ్చెన్ మార్కు
క్లార్కు- సూర్యారావు కాగితం కార్కు

నిరుడు ఉతికిన

నీర్కా-వి ఆదివారాన్ని కుచ్చిళ్ళుపోసి

తొందరగా

తొడుక్కొన్న శనివారంపై లోతుగా దోపి

తెరిపిచ్చిన ముసురు-తెరలు

తొంగిచూపుకి తగినంతతీసి మూసి

కిరణాలను ఆర్చేసి

కిటికీలను వేసి దీపం తగ్గించేసి

ఎన్ జీవో సూర్యుడు

ఏమిటి చేస్తున్నాడు ఏమిటి చూస్తున్నాడు

దూలంకింద వేలాడే

కాలంతాడు మూడుపేటలుగా ఏల నేస్తున్నాడు

తణిళ్ళకై దయచేసే

అధికారుల రాకకొరకు వేసిన వేషంతో

పట్టపగటి గది చీకటి కరక్కాయ సిరాలోన

తర్జని ముంచి కొంచెం దులిపి

• గచ్చాడిన పావుతావు పడగ్గది నేలమీద

ఏమిటి రాస్తున్నాడు

తుడుపులతో తప్పులతో రచించిన

ఈ పిటిషన్ పనికొస్తుందా

ఉతుకులో ఊడిన తారకల

కర్రబొత్తాయిల కాళరాత్రి ఆల్పాకాకోటు

హరీబరీలో అడ్డదిడ్డంగా

తిరగేసి తొడుక్కొని తీసి మరగేసి

ఉద్యోగం ఊడిన సూర్యుడు
 ఏమిటి చేస్తున్నాడు ఏమిటి చేస్తున్నాడు
 ఏ దొరగారికి
 దొరికిపోతే ముప్పని భయపడుతూ చూస్తున్నాడు.

“అయ్యా మృత్యువుగామా !
 పిల్లలవాణ్ణి దయచేసి కనికరించండి
 అద్దెకుంటున్న ఈ జీవితం వాటాకి
 నిజమే ఆదినుంచి బాడుగ బాకీ
 అయ్యా మృత్యువుగామా !
 పండుక్కి కోర్కెల గోడలకి వెళ్ల వేయించండి
 పడిపోయిన యావనం పెరటిగోడలు
 ఈ ఏడైనా మరమ్మత్తు చేయించండి
 ఇకమీదట సెక్సుపాపాల పిడకలతో
 గోడలు ఖరాబు చెయ్యను ఖరాబు
 నిత్యనైమిత్తికాల వంటింట్లో
 చూరునుంచి లేమికారుతూంది చూడండి
 కలలపంచనుండికారే సంతృప్తిధార
 నిద్దుర బిందెలలో పట్టుకోనీండి
 అయ్యా మృత్యువు గామా !
 పరిస్థితుల పెంకులు తిరగ నేయించండి
 ఆశయాల ధరలు మండిపోతున్నాయి

అదై కొద్దిగా తగ్గించండి
 దయచేసి తక్కిన వాటాలవాళ్లని
 త్యాగాల ముగ్గులు పెట్టమనండి
 నుయ్యి కొంచెం లోతు చేయించండి
 పోనీ బురదైనా తీయించండి
 ఆ భయం మీ కళ్ళిరేదు
 అందులో మట్టుకు పడి చావను
 జాపకాల సందుగులు అనుభవాల పరుపులు
 రోడ్డుమీద పారేయకండి
 బాబ్బాబూ వచ్చేజన్మలో చూసుకుందాం
 ఈ సారికి ఊరుకోండి
 అయ్యా మృత్యువుగారూ!
 పిల్లలవాణ్ణి కనికరించి కనికరించండి”

110

తప్పాప్పుల పట్టిక

భగవంతుని అచ్చాఫీసు
ప్రచురించిన మానవ ప్రకృతి కావ్యంలో
లెక్కలేని అచ్చు తప్పుల్ని
ఇక్కడ మానవుడే దిద్దుకోవాలి

సాంఘిక గ్రంథాన్ని సనాతనులు
చాదస్తపు నియమాలతో బైండు చేశారు
• ఆ కుట్లూ కట్లూ సడలించి మల్లా
ఆధునికంగా క్యాలికోబైండు చేద్దాము

అలాచేయడానికి ముందుగానే
అడ్డ దిడ్డంగా నున్న బ్రతుకుల ఫారాలను
యథాస్థానాలలో సర్ది సామాజిక
కథాక్రమాని కడ్డులేకుండా చేద్దాము

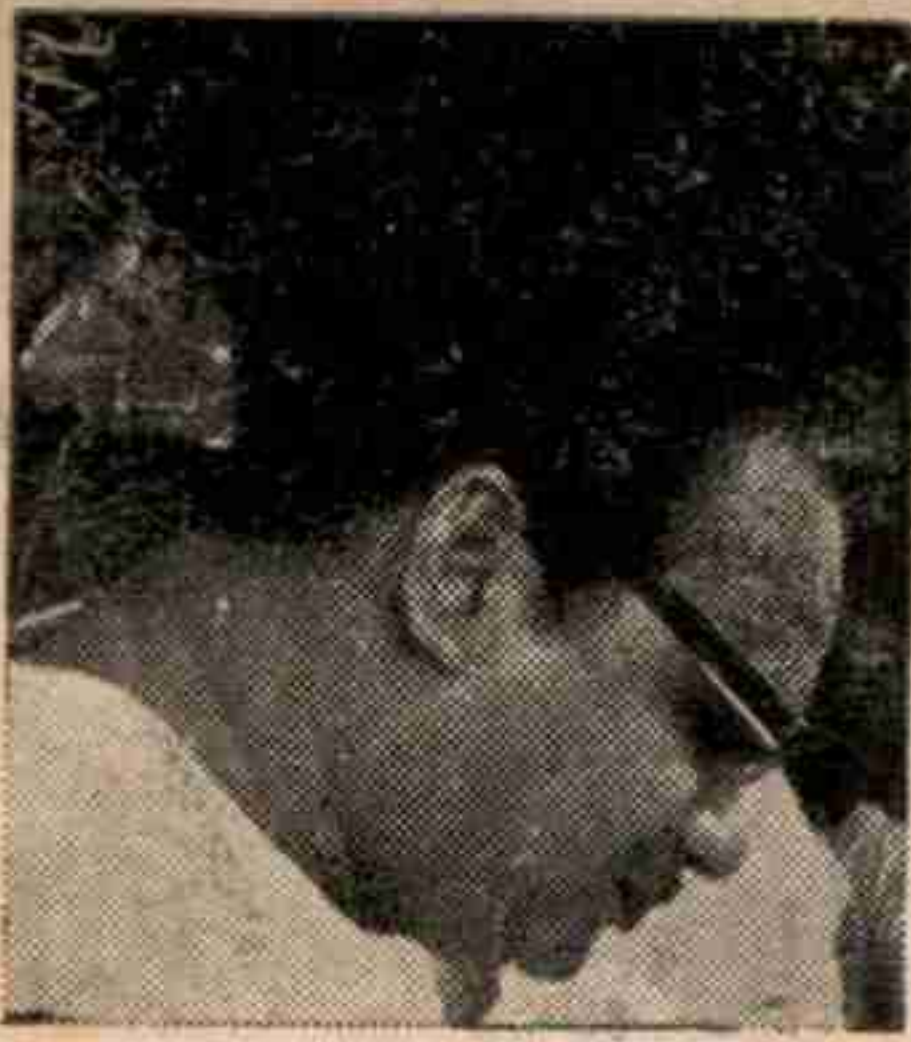
యుగపురుషులు పూర్ణ రీక్షణ
 జగత్ కావ్యాన్ని సరి దిద్దినా
 పరిస్థితుల కంపోజిటర్లు
 కరక్షణ చేయడానికి టైపులులేవు

కొత్త టైపులు సృష్టించు కొందాం
 మొత్తం కావ్యం పునర్మద్రిద్దాం
 అంతదాకా ఈ తప్పుపుల పట్టిక
 అందరం తయారుచేద్దాం గట్టిగ

ఈ కావ్యం విషాదాంత మనుకోడం తప్పు
 అసలు అంత మవుతుందను కోడమే తప్పు
 ఇది సీనంతం సౌఖ్యవంతం అనడం ఒప్పు
 ఈ నిరాశ లోంచి ఆశ జనించడం ఒప్పు

సమకాలిక జీవన విభావరిలో
 తమస్సులు ఘనీభవించాయనుకోవడం తప్పు
 అతి సన్నని వెలుగుచేక లేదనుకోవడం తప్పు
 ఆశాచంద్రకళ గల ఇది సినీవాలి అనడం ఒప్పు.

114

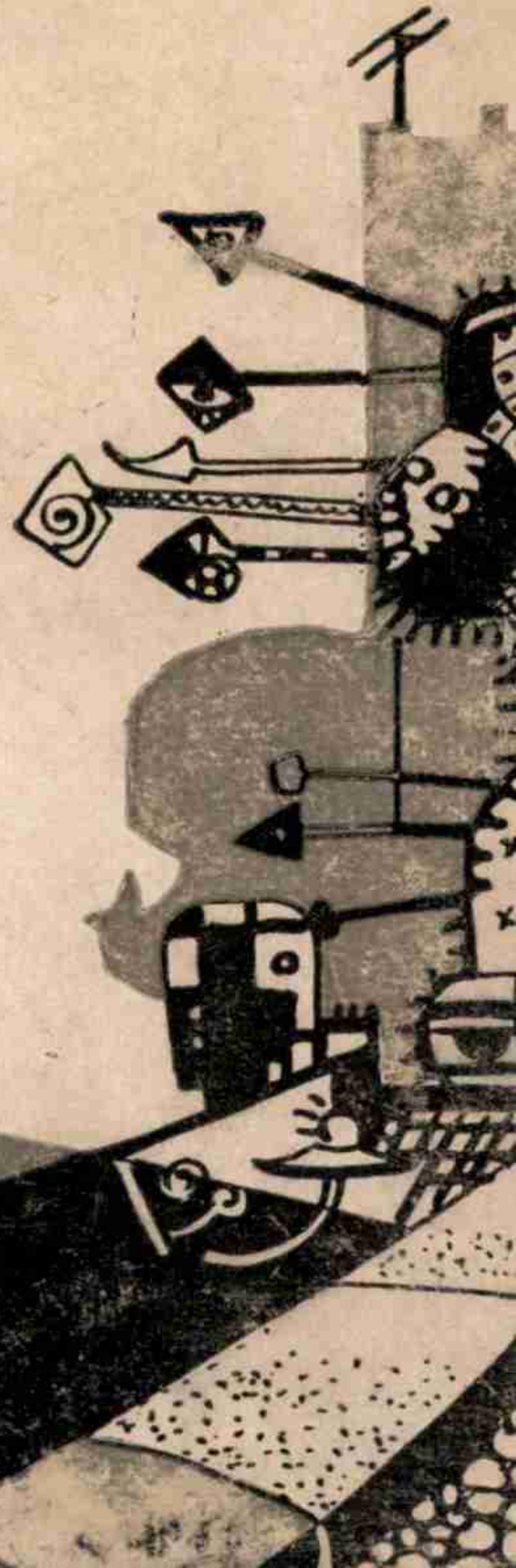
ప్రకటనలు చూసి
మోసపోకండి!!

వ్యాపార ప్రకటన
చేనికై నా అవసర
మేమోగాని కావ్యా
లకి అనవసరమని మా
ఉద్దేశం.

ఈ కావ్యం గొప్ప
తనం గురించిగాని, కవి
గురించిగాని మేము
వాణిజ్య ప్రకటన
చేయదలుచుకోలేదు.

సాధారణ వివరాలు
చెప్తాం. అసాధారణ
విషయాలు కావ్యం
చదివి మీరే తెలుసు
కొంటారు.

కవి : ఆరుద్ర.
కావ్యం : పినీవాలి.
వస్తువు : ఆధునిక జీవనం.
ప్రచురణ :
యం. శేషచలం కంపెనీ.
దర : రు. 1.75.

Check List			
Book number	AA102 E177	Date	7/10/21
Front Cover	yes	Back Cover	yes
Blank pages	CT, 24, 96, 102, 110, 113		
Missing pages	NO		
Prepared	Chakshu	Scanned	Wadeed
BOOK SIZE	H 7.4 W 49	Pages	126

cutting
saved (m)